Nr. 33. **Sobota 10 Lutego 1877.** Rok 67.

GAZETA LWOWSKA

Wychodzi codziennie o godzinie 4 po południu z wyjątkiem świąt i niedziel.
Numer pojedyńczy kosztuje w miejscu 5 centów, pocztą 7 centów.
Biuro Redakcyi i Administracyi ulica Wałowa Nr. 29.

Prenumerata z przesyłką pocztową wynosi rocznie 16 zł., półrocznie 8 zł., kwartalnie 4 zł., miesięcznie 1 zł. 35 ct. W miejscu rocznie 12 zł., półrocznie 6 zł., kwartalnie 3 zł., miesięcznie 1 zł.
Przewodnik naukowy i literacki, dodatek miesięczny do „Gazety Lwowskiej“ otrzymują cało- i półroczni abonenci bezpłatnie, jednakże ci tylko, którzy prenumerują od 1 stycznia do końca czerwca, lub od 1 lipca do końca grudnia, ćwierćroczni zaś i miesięczni za dopłatą, pierwsi 75 ct., drudzy 30 ct. — Przewodnik prenumerowany osobno kosztuje 4 zł.

Jednorazowe inseraty obliczają się po 7 cent., kilkorazowe po 6 ct. od miejsca jednego wiersza.
Listy należy frankować. Reklamacye otwarte wolne są od opłaty.

CZĘŚĆ NIEURZĘDOWA

Lwów, dnia 10 lutego.

Pierwsze wrażenie sprawione wiadomością o zerwaniu rokowań ugodowych w węgierskich kołach poselskich nie może być uważane za wyraz sytuacyi politycznej po drugiej stronie Litawy, gdyż pokazało się już nieraz właśnie w tej sprawie, że zbyt porywczy temperament madjarski nie umie w pierwszej chwili miarkować wybuchów gniewu i namiętności politycznej. W pierwszej chwili prasa węgierska uderzyła nietylko na bank lecz w ogóle na Austryę tak namiętnie, jak to czyniła przed rokiem w najkrytyczniejszym okresie rokowań. Własny bank! — wołają wszystkie dzienniki węgierskie, jakgdyby ta groźba już dawno nie zużyła się zupełnie, jakgdyby utworzenie samodzielnego banku węgierskiego zawisłem było od rozkazów, wydanych w budapeszteńskich biórach redakcyjnych. Koła poselskie przyjęły wiadomość o zerwaniu rokowań z daleko większą powagą, ale telegram dodaje, że wielu posłom węgierskim wiadomość ta sprawiła formalną radość. Szczęśliwy, komu tak mało potrzeba do radości! Cieszą się pewnie ci, którzy niedawno wrócili z wycieczki do Collegno al Barracone pod Turynem! W gronie żywiołów liberalnych nie panuje radość, ale za to nie objawiła się tam także w pierwszej chwili skłonność do uczynienia ustępstw, od których zawisłem jest pozostanie Tiszy u steru i dokonanie dzieła ugodowego. Zamiast zastanowić się nad możliwością i stosownością tych ustępstw, posłowie liberalni układają sobie listy członków przyszłego gabinetu. I tego także nie można uważać za ostatnie słowo stronnictwa liberalnego. Zresztą w liście tej spotykamy się z nazwiskami, z których połowa przynajmniej reprezentowałaby w tej chwili rozbicie koalicyi stronnictw, na której opierał się gabinet Tiszy. A takie rozbicie nie leży pewnie w zamiarach parlamentu węgierskiego, bo kto spokojnie patrzy na sytuacyę, musi uznać, że byłoby to stokroć większą klęską dla Węgier, aniżeli przyjęcie nawet tych warunków, pod któremi ugoda dawniej mogła być odnowiona. Dziś warunki te uległy modyfikacyi dla Węgrów bardzo korzystnej, więc nie możnaby ich nawet zestawiać z faktem, o którym da się powiedzieć kategorycznie, że byłby ciężką klęską polityczną.

Parlament niemiecki zwołany na ostatnie dnie lutego. Będzie to pora bardzo ciekawa, bo na półwyspie bałkańskim upływ terminu zawieszenia broni wywołać może nowy zwrot właśnie w tym czasie. Przy końcu lutego we wszystkich państwach europejskich będą obradować parlamenty, więc taki zwrot nie zostanie nikogo nieprzygotowanym. Otwarcie parlamentu niemieckiego dotąd nigdy nie budziło ani wielkich oczekiwań, ani nawet wielkiej ciekawości. Mowy tronowe cesarza Wilhelma odznaczały się zawsze lakonizmem i spokojem, nawet w chwilach, gdy niemieckie społeczeństwo wystawione na zmianę całego ustroju państwowego, przebywało dość trudne presilenie. Lakonizm niemieckich mów tronowych nie ograniczał się tylko do spraw wewnętrznych. Także i sprawy zagraniczne zbywano w mowach tronowych kilku wyrazami, jak n. p. sprawę wschodnią. Sprawa wschodnia znajduje się już od dwóch lat w okresie zapalnego przesilenia a wiadomo przecież, że dopiero przed kilku miesiącami parlament z ust ks. Bismarcka powziął pewniejsze wskazówki o programie polityki niemieckiej. W tym roku mowa tronowa powinna być o wiele ciekawszą od poprzednich. Wszakżeż niedawno przebyły Niemcy bardzo ciekawą kampanię wyborczą, w której widocznie zachwiane zostały podstawy dotychczasowej organizacyi stronnictw. Socyalizm zdobył sobie kilka nowych mandatów a nawet w okręgach, gdzie jego kandydaci zostali pobici, imponuje wysokiemi cyframi głosów. Widmo socyalizmu niespokoiło kanclerza wtedy, gdy w parlamencie walczyli z nim tylko Bebel i Liebknecht. O ile większym jest dziś powód do obaw o najbliższą przyszłość, skoro pokazało się, że w miarę jak socyalizm wzmacnia się i konsoliduje, stronnictwo liberalne traci dawną sprężystość w organizacyi i solidarność w działaniu. Zresztą i zagraniczna polityka wymaga w tym roku obszerniejszej wzmianki w mowie tronowej. Przy końcu lutego sprawa wschodnia znajdować się będzie według wszelkiego prawdopodobieństwa w takim okresie, że mocarstwo tak potężne jak Niemcy, nie będzie mogło patrzeć z dotychczasową obojętnością na rozwój wypadków, które nie w każdym razie ograniczyć się muszą tylko do wschodu Europy. A do tego jeszcze stosunek Niemiec do Francyi wymaga także osobnej wzmianki w mowie tronowej. W ostatnich czasach Europa znowu zachwianą została w nadziei, że wojna odwetowa z każdym rokiem staje się mniej prawdopodobną. Ostatnie nieporozumienia między Niemcami a Francyą były wprawdzie dziełem dzienikarstwa półurzędowego, ale jeżeliby mowa tronowa pominęła je zupełnem milczeniem, pozostałaby obawa, że w tym wypadku półurzędowa prasa przemawiała w duchu wskazówek kanclerskich.

Najwięksi przyjaciele Turcyi zwątpili o konstytucyi, gdy nadeszła wiadomość o niespodzianym upadku Midhata baszy. Kogo zbyt gorąco nie zajmują losy konstytucyi tureckiej i w ogóle Turcyi, temu musi się dziwnem wydać tak wielkie zwątpienie. Albo konstytucya ta posiada wartość rzetelną i w takim razie upadek dziesięciu wielkich wezyrów nic jej nie zaszkodzi, albo jest ona tylko czczym frazesem a w takim razie lepiej dla Turcyi i dla świata, że skończyła się tak rychło cała komedya. Takiej alternatywy niemożna tu stawić, bo mamy do czynienia z społeczeństwem zagadkowem, które już nieraz zdziwiało świat niepospolitemi porywami, a w ostatnich dwóch latach okazało nadspodziewanie wiele żywotności mimo zadekretowanego w całej Europie wyroku śmierci. Taki experyment jak przekształcenie społeczeństwa zorganizowanego na podstawach patryarchalnego absolutyzmu w państwo konstytucyjnie rządzone, przekształcenie zaczęte i wykonane bez przygotowań, niejako za jednym zamachem pióra,— jest w każdym razie dziełem tak śmiałem, że jeżeli Midhat basza tylko na jeden miesiąc potrafił wzbudzić wiarę w jego wykonalność i skuteczność, to już tem zapewnił sobie stanowisko w rzędzie niepospolitych mężów stanu nietylko Turcyi lecz całej cywilizowanej Europy. Że z upadkiem Midhata baszy upada także ta wiara, to nie dowodzi, żeby mieli zupełną racyę ci, którzy od początku do teraz szydzili sobie z całej konstytucyi i jej szczegółowych postanowień. W społeczeństwach tak niedojrzałych do konstytucyjnych reform jak tureckie, wielkie pomysły stają i upadają z potężnemi jednostkami, które siłą geniusza swojego wzbudzają wiarę nawet w największych sceptykach. Być może, że Midhat basza byłby za kilka miesięcy zawiódł się zupełnie w swoich planach, być może, że cały experyment konstytucyjny byłby na niczem się skończył a jego twórca i kierownik uchodziłby na zawsze za doktrynera niepraktycznego, — wszystko to jest możliwe, ale w chwili upadku Midhat basza uchodzi nawet w oczach wrogów Turcyi za wielkiego męża stanu, którego banicya jest wielką klęską dla społeczeństwa. Wobec takich okoliczności towarzyszących upadkowi Midhata baszy, nic dziwnego, że jego następca Edhem wygląda bardzo niepokaźnie a dowcipnisie szydzą sobie z tego, że za jego rządów został uroczyście wykonany przynajmniej jeden paragraf konstytucyi, — paragraf, na którym opiera się banicya Midhata basza! Jestto niezawodnie piekąca ironia losu, ale niesłusznie mści się na Edhemie baszy, który może z najlepszemi zamiarami obejmuje wezyrat. Edhem basza jest bądź co bądź także niepospolitym mężem stanu i gdyby w ubiegłym roku powołany został do steru, Abduł Azis byłby uchodził za reformatora Turcyi, byłby może dłużej siedział na tronie.

KORESPONDENCYE

Wiedeń, 8 lutego.

We wtorek po południu miała ostatecznie stanąć ugoda bankowa. Liczono w kołach rządowych z pewnością na usunięcie ostatnich przeszkód. W tem ministrowie węgierscy z składu rady nadzorczej zrobili niespodzianie kwestyę gabinetową i oświadczyli, że skoro pod tym względem nie mogło nastąpić porozumienie — uważają dalsze rokowania za zbyteczne, poczem podali się do dymissyi. Po szesnastomiesięcznych bezowocnych zabiegach, jesteśmy niestety świadkami przesilenia dowodzącego, że maszynerya dualistyczna pozostawia wiele do życzenia. O podaniu się p. Tiszy do dymisyi rozstrzygnie korona. O ile znamy dumę Węgrów, uważamy za rzecz nieprawdopodobną, aby p. Tisza, jeśli Najj. Pan nie przyjmie dymissyi, okazał gotowość zawarcia ugody wśród tych samych warunków, jakie go skłoniły do uczynienia tak stanowczego kroku. Z drugiej strony także i gabinet przedlitawski miał oświadczyć, że dalszych ustępstw zrobić nie może, niechcąc narazić się na nieprzezwyciężony opór Rady państwa. Powstaje więc pytanie, czy w razie przyjęcia dymissyi p. Tiszy, następcy jego zechcą i zdołają przeprowadzić ugodę, odrzuconą przez p. Tiszę? Trudno więc zaprzeczyć, że sytuacya jest naprężoną. Dzienniki tutejsze zapewniają, że nikt we Wiedniu nie myśli naruszać politycznej równorzędności Węgier, że atoli Przedlitawia nie dopuści równorzędności gospodarskiej i finansowej Węgier.

Pomimo całej dramatycznej sceneryi, jaka towarzyszyła upadkowi Midhata baszy, fakt ten nie był tak wielką niespodzianką dla wielu obeznanych z stosunkami tureckiemi. Od pierwszej chwili, gdy Midhat basza objął władzę, nieprzyjaciele jego podburzali sułtana przeciw W. Wezyrowi. Istotnie Midhat basza miał marzyć o utworzeniu nowej dynastyi sułtańskiej, uważając ród Osmanów za słaby i niezdolny do dalszego kierowania losami państwa ottomańskiego. Czy Midhat basza miał w rzeczy samej tak ambitne plany, czy sam pragnął zasiąść na tronie Abduła Hamida, dość, że liczni wrogowie w. Wezyra zdołali przestraszyć sułtana. Znawcy Stambułu utrzymują, że wywrót ostatni nie zamyka jeszcze bynajmniej szeregu rewolucyj pałacowych. Wielu nawet mniema, że w krótkim czasie Midhat basza powróci do Konstantynopola i znowu obejmie rządy, może — siłą dopnie zamiaru swego. Wypadek taki nie polepszyłby sytuacyi tureckiej, lecz pomnożyłby ilość dowodów, że niestałość stosunków zwie się tam porządkiem.

Nie wiemy, czy sprawdza się doniesienie *Morgenpost*, że p. Skene, poróżniwszy się z tutejszą Izbą handlową co do udziału Austryi w paryskiej wystawie złożył mandat. Byłby to krok zupełnie naturalny, albowiem Izba handlowa, jak się pokazało, hołduje zupełnie innym zapatrywaniom, jak jej reprezentant w Radzie państwa, p. Skene.

Rada państwa.

Komissya podatkowa Izby deputowanych w dalszym ciągu obrad nad ustawą o upodatkowaniu towarzystw akcyjnych, zastanawiała się nad wnioskiem swego sprawozdawcy dr. Beera, ażeby towarzystwa kolejowe wyłączone zostały z projektu ustawy i aby dla tych towarzystw wydaną została osobna ustawa. Po ożywionej rozprawie odrzucono ten wniosek. Odrzucono również wniosek dep. dr. Kliera, ażeby nie nakładać podatków na odsetki od wkładek na książeczki kas oszczędności.

SPRAWY MONARCHII

Wszystkie dzienniki węgierskie poświęcają bardzo obszerne artykuły zerwaniu rokowań w sprawie bankowej Według *Hona* K. Tisza upraszał Najjaśn. Pana o upoważnienie, ażeby mógł przystąpić do urzeczywistnienia drugiej części swego programu, a mianowicie do urządzenia samoistnego banku węgierskiego. Nie padło jeszcze w tej mierze ostatnie słowo i cała rzecz spoczywa w ręku Najjaśn. Pana. *Pester Lloyd* donosi znowu, że ze strony neutralnej pojawił się wniosek pośredniczący, ażeby w radzie generalnej banku narodowego zasiadali stale 4 dyrektorowie austryaccy i 4 dyrektorowie węgierscy; czterech dyrektorów miałoby wybierać generalne zgromadzenie bez względu na narodowość. Węgierscy ministrowie chcieli przychylić się do tego wniosku pośredniczącego, ale bank narodowy odrzucił go stanowczo. *Pester Lloyd* nie może pogodzić się z myślą ustąpienia gabinetu Tiszy. Wszakże cała ta sprawa może wejść jeszcze na inne tory przez utworzenie samoistnego banku narodowego. Dopiero gdyby w tym kierunku nie dało się nic osiągnąć, mogą Węgrzy zająć stanowisko całkiem bierne. *Ellöner* wzywa stronnictwo liberalne, ażeby jak jeden mąż stanęło po stronie gabinetu Tiszy; gdyby jednak interesa kraju były jeszcze bardziej zagrożone, wówczas należy utworzyć stronnictwo, które by w swych żądaniach poszło jeszcze dalej niż Tisza.

SPRAWY ZAGRANICZNE

(Trofea hanowerskie.)

Na jednem z ostatnich posiedzeń sejmu pruskiego rozprawiano w drugiem czytaniu nad projektem przemiany arsenału berlińskiego na świątynię sławy niemieckiego oręża. Hanowerczyk p. Brüel zainterpelował rząd, czy jest zamiarem jego ustawić w świątyni sławy także „trofea. odebrane“ w roku 1866 armii hanowerskiej? Jeżeli rząd coś podobnego istotnie zamierza, w takim razie musi mowca oświadczyć się przeciw całemu projektowi, bo nie można żądać od Hanowerczyków, aby dawali pieniądze na uświetnienie zwycięztw niesprawiedliwej wojny, która zniszczyła byt ich własnej ojczyzny. Minister wojny Kameke odpowiedział na to, że nie przypomina sobie, aby były jakie trofea hanowerskie z r. 1866, gdyby jednakże istniały, w takim razie ustawione będą w świątyni sławy. bo należą do historycznego zbioru pruskiej armii. Minister sądzi zresztą. że hanowersey żołnierze ze względu na późniejsze trofea, zdobyte wspólnie z resztą pruskich swych towarzyszy. nie obrażą się wcale ustawieniem pamiątek z roku 1866. Poseł Götting protestuje przeciw temu, aby deputowany Brüel występował w roli reprezentanta opinii ludu hanowerskiego. Niepojętą jest rzeczą, mówi ten poseł, jak można żądać, aby wszystkie twory państwowe. jakie istniały kiedyś, zachowane były na wszystkie czasy. Rozwój dziejowy niczem innem nie jest jak znikaniem starych a powstawaniem nowych tworów i właśnie nad zniknięciem Hanoweru nie można ubolewać. ponieważ następstwem jego był rozwój Niemiec. Dep. Windthorst ubolewa, że poprzedni mowca wyraził radość z upadku własnej ojczyzny. Boleść nad utratą samodzielności i przywiązanie do dynastyi nie tak prędko wygaśnie w sercach Hanowerczyków, i dla tego nie można z ich strony spodziewać się zezwolenia na świątynię sławy. Poseł Bachem, członek centrum. oświadcza, że w czasie jaknajwiększego ucisku katolickiego kościoła, nie ma wcale powodu do uchwalania funduszów na świątynię sławy. Wtedy dopiero, gdy *suum cuique* zastósowane będzie w całej rozciągłości, powita mowca z radością przedłożony projekt. Poseł Benda nie uważa przedłożonego projektu za jakiś okrzyk tryumfu z świetnych czynów przeszłości, lecz poprostu za zamiar zbudowania gmachu dla zbiorów pruskiej armii. Poseł Berger godzi się w zasadzie na projekt, żąda tylko redukcyi sum przeznaczonych na świątynię sławy. Wystawienie w obecnych ciężkich czasach zbytkownego gmachu, nie jest stósownem i dla tego wnosi mowca. aby zamiast 4.330.000, przeznaczyć na ten cel tylko 2.900.000 marek. Izba po dłuższej dyskussyi odrzuciła wszystkie poprawki, i przyjęła projekt ustawy według winosku komissyi.

(Parlament angielski i kwestya wschodnia.)

Dziennik londyński *Observer* mówiąc o otwarciu sessyi parlamentu, zwraca na to uwagę, że ministeryum przy szczególnej naturze angielskiego systemu rządowego w czynnościach swych jak najmocniej krępowane wolą narodu, objawiającą się w uchwałach parlamentu, w sprawach zewnętrznych prawie zupełną posiada swobodę i dopiero *in posteriori* odpowiada za to. co poprzednio zrobiło. Ten sam minister, który ani jednego podatku, ani jednej ustawy bez pozwolenia obydwóch organów prawodawczych nie może przeprowadzić, narzucić może państwu wobec obcych mocarstw najuciążliwsze warunki. *Observer* mniema, że taki system opierający się na trzymaniu w tajemnicy wypadków dyplomatycznych, nie może się długo ostać. *Observer* jak niektóre dzienniki angielskie. jest również tego zdania, że znaczenie przyszłych rozpraw parlamentarnych o kwestyi wschodniej, bywa przecenianem. Już z powodu. że toczące się rokowania obecnie jeszcze w tajemnicy muszą być trzymane, izba niższa nie może się zapuszczać tak daleko w debaty, iżby dały się słyszeć słowa, któreby może zachęciły Turcyę do dalszego oporu a Rossyi jeszcze bardziej utrudniły odwrót z trudnego stanowiska. W połowie przyszłego miesiąca przypadają wakacye parlamentarne. a tak sesya skończy się zapewne przed Wielkanocą, i naród nie będzie wiedział o stanie obecnej polityki więcej, jak obecnie. *Observer* mniema mieć prawo do oświadczenia, że kraj w ogóle nie jest zadowolony z zewnętrznej polityki rządu. Nie da się zaprzeczyć, że lord Beaconsfield grzeszył w swych mowach przedwczesnemi oświadczeniami, że depesze lorda Derbyego nie zawsze znajdowały się na wysokości sytuacyi i że misya Salisburyego zgoła się nie udała. Mimo to ani opinia publiczna, ani też opozycya parlamentarna nie będzie w stanie przedłożyć rządowi jasno obmyślanego planu, podług którego należałoby kierować politykę w sprawach wschodnich; trudno nawet powiedzieć, co dotąd uczynić należało. Podług dziennika tego, większa część narodu angielskiego jest tego zdania. Życzylibyśmy sobie, aby chrześcijańska ludność Turcyi była uwolnioną od rządów mahometańskich, ale nie życzymy sobie osłabienia Turcyi i wręcz się sprzeciwiamy powiększeniu się Rossyi. Gorąco pragniemy utrzymania pokoju i jesteśmy zdecydowani trzymać się z dala od wszelakiej wojny czy to w obronie czy też przeciw Turcyi, a jednak mamy to przykre uczucie, że trzeba będzie na wschodzie przeprowadzić zmiany, które bez wojny przeprowadzić się nie dadzą. Trudno się spodziewać, aby parlament przed skończeniem obecnej kryzys wiele zdołał uczynić dla Bułgaryi lub dla sprawy pokoju europejskiego.

(Komentarz do okólnika ks. Gorczakowa.)

Pict. Wiedom. dziennik uważany za organ półurzędowy, taki daje komentarz do ostatniej noty dyplomatycznej ks. Gorczakowa: „Dopóki gabinety europejskie nie oświadczą się na ostatnią notę księcia Gorczakowa. wszelkie kombinacye polityczne o najbliższej przyszłości byłyby przedwczesne i dla tego lepiej wstrzymać się od nich. Odpowiedź gabinetów nie da długo na siebie czekać i życzyć sobie tylko wypada. aby ministrowie spraw zagranicznych Niemiec. Austryi, Francyi. Anglii i Włoch sformułowały swą odpowiedź tak jasno i kategorycznie. jak sformułowane jest uczynione im przez rossyjskiego kanclerza zapytanie. Czegoż właściwie domaga się gabinet petersburski od pięciu wielkich mocarstw? Rossya chce wiedzieć. jak mocarstwa działać zamierzają. aby mogła zastósować się do tego Wszyscy uznają, że rzecz nie może pozostać w takim stanie. w jakim znajduje się obecnie; że po długich naradach dyplomatycznych. które trwały przeszło półtora roku. nadeszła pora działania. że czas wreszcie przejść od słów do czynu, tem bardziej, że przeciągające się przesilenie wschodnie zagraża pokojowi Europy. Zanim Rossya nakreśli program przyszłego swego działania, potrzebuje koniecznie wiedzieć. jak zamierzają postępować inne gabinety, z któremi według słów okólnika ks. Gorczakowa „staraliśmy się dotychczas i pragniemy nadal. o ile to będzie możliwe. działać zgodnie.“ Rossya nie uchyla się od porozumienia z Europą. ale nie można wymagać od niej. aby sama skazała się na bezczynność dla tego jedynie, że inne mocarstwa bezczynność taką uważają za wygodną dla siebie. Sposób postępowania mocarstw w sprawie wschodniej jest bardzo dziwny. Ilekroć Rossya zabierała inicyatywę, mocarstwa zaraz oświadczały, że w myśl traktatu z roku 1856 jest to sprawa powszechno-europejska. i że Europa nie może pozwolić na żadne odosobnione działanie. Kiedy zaś Rossya stawia się na tym punkcie widzenia i przyłącza się do decyzyi Europy, to porozumienie to nie wiedzie do niczego i zamiast harmonii okazuje się dysharmonia.

Odrzucenie przez rząd turecki znacznie złagodzonych żądań reprezentantów sześciu wielkich mocarstw na konferencyi, narusza godność Europy, zagraża jej spokojowi. Przeciw prawdzie tych słów ks. Gorczakowa nikt nic zarzucić nie może, a jeżeli tak, nie można odmówić słuszności także dalszym słowom kanclerza rossyjskiego: „Potrzeba nam koniecznie wiedzieć, co odpowiedzą na tę odmowę Porty i czem zamierzają zabezpieczyć wykonanie swych żądań gabinety, które dotychczas wspólnie z nami działały.“ Żądanie takie jest tak naturalne i logiczne, że żadne mocarstwo nie może w nim upatrywać szukania pozoru do wojny, ani też chęci Rossyi do samodzielnego działania. bez zapytania Europy. Oczywista, że jeśli ze strony gabinetów nastąpi odpowiedź wymijająca, albo jeżeli one odpowiedzą, że poprzestają na odmowie Porty — Rossya będzie musiała działać na własną rękę.“

(Upadek Midhata w świetle rossyjskiem).

Pod pierwszem wrażeniem wiadomości o upadku Midhata baszy, rossyjskie *Pict. Wied.* taki umieściły artykuł: „Z Konstantynopola otrzymaliśmy dzisiaj od naszego specyalnego korespondenta ważną, niespodziewaną wiadomość. Twórca konstytucyi tureckiej, sprężyna wszystkich przewrotów, dokonanych w stolicy Turcyi od maja 1876 r., narzędzie polityki angielskiej na półwyspie bałkańskim — Midhat basza, strącony z godności Wielkiego Wezyra. Pierwszy minister Turcyi nie usunął się dobrowolnie z urzędu. po niezgodzie z większością reprezentantów narodu, ale usunięty został wolą sułtana. Widać zląd, że sułtan nie był zadowolony z sposobu jego postępowania. a partya, która w Midhacie widziała gwałciciela zwierzchniczych praw monarchy, wpływem swym na sułtana obaliła tego Wielkiego Wezyra. Rezultat ten świadczy. że decyzya Wielkiej Rady Porty, która odrzuciła przedłożenie Europy, nie była bynajmniej jednogłośnem zatwierdzeniem polityki Midhata, jeżeli w następstwie pojawiło się jego obalenie. Upadek Midhata baszy na trzy dni przed otwarciem posiedzeń parlamentu angielskiego, który według zdania jednych, winien aprobować politykę lorda Beaconsfielda. według innych zaś obalić go, przedstawia się jako ciekawy epizod. W każdym razie, dymisya Midhata. jest nowym dowodem, jak wszystko niestałem jest w Turcyi i jaką racyę ma Rossya. domagająca się gwarancyj co do reform, nadanych przez sułtana poddanym chrześciańskim. Z drugiej strony, jeżeli następca Midhata baszy zgodzi się na żądania Europy, odrzucone przez rząd turecki za Midhata baszy — czy wielkie mocarstwa zadowolą się tem i czy nie będą żądać dla siebie lepszego zabezpieczenia? Bądź co bądź, upadek Midhata baszy zwiększa znacznie nadzieję pokojowego zakończenia zawikłań na Wshodzie“.

(Musteszarowie.)

W przededniu swego upadku mianował Midhat basza dwóch nowych ministrów a nadto jednego chrześcianina gubernatorem i dwóch chrześcijan *mustaszerami*. Z ostatnią nazwą niejeden z czytelników zapewne po raz pierwszy się spotyka i dla tego też nie od rzeczy będzie kilka słów o urzędzie tym powiedzieć. Godność *musteszarów* nie jest zupełnie nową; pierwszym, który ją ustanowił, był Mahmud basza. Już za swego pierwszego w. wezyratu w r. 1870. mianował Mahmud *musteszarów* (rodzaj podsekretarzy państwa. dosłownie radzcy) w ministeryach spraw zagranicznych. robót publicznych, oświaty a później i w ministeryum finansów. Mianując więc obecnie *musteszarów* w Konstantynopolu, powróciła właściwie Porta tylko do systemu Mahmuda. Inaczej zaś ma się rzecz z *musteszarami* prowincyonalnymi. czyli raczej tak zwanymi *muawinami*. Niezależnie od *musteszeratów* ministeryalnych, istnieli pod Ali baszą zwłaszcza w tych wilajetach, w których przeważał żywioł chrześcijański n. p. w naddunajskim, smyrneńskim. syryjskim. angorskim i innych, *muawini (adlatus* gubernatora) to jest chrześcijańscy podgubernarzy. Oddian effendi był n. p. takim *muawinem* przy boku Midhata baszy w Ruszczuku a Wassa effendi był *muawinem* Dżewdeta baszy w Syryi i t. d. Później tytuł *muawina* dano urzędnikom noszącym nazwę *politika memuru* (adjunkt polityczny) przez co godność *muawina* straciła na znaczeniu. Z resztą ten sam tytuł *muawina* przysługiwał około roku 1865 lub 1866 dwom urzędnikom, których urząd odpowiadał godności rzeczywistych *musteszarów*, a którzy po sobie następowali w ministeryum finansów: Ohannesowi effendiemu, Czamithowi i Aristidi bejowi Beltadżi. Obydwaj *musteszarowie*, których mianował Midhat basza, a którzy mimo jego upadku zostali na swych stanowiskach, są dobrze znanemi osobistościami dla wszystkich tych. którzy z uwagą śledzili historyą administracyi tureckiej w ostatnich latach. Pierwszy z nich, Konstant basza jest Armeńczykiem gregoryańskim ze Smyrny, który zostając już od dawna w usługach rządu ottomańskiego, spełniał już kilka ważnych funkcyj w prowincyach; brał mianowicie udział w terytoryalnem rozgraniczaniu prowincyj. Za pierwszego w. wezyratu Mahmuda Nedima baszy, został mianowany dyrektorem mostów i dróg. Zarzucano mu w tym czasie, że się osobiście zanadto mieszał w sprawy kolei rumelskich. Dyrektor dróg i mostów nie powinien nigdy o tem zapominać, że przedewszystkiem zależy od ministra robót publicznych i że nie powinien bezpośrednio znosić się z w. wezyrem. Odwołany wraz z upadkiem Mahmuda baszy. Konstant nie piastował przez czas niejaki żadnego urzędu. Podczas powstania w Bośnii i Hercegowinie został wysłany do tych prowincyj, z początku jako agent specyalny, później jako szef oddziału administracyjnego w Gacku. Jest to człowiek inteligentny, który dobrze mówi po francusku i turecku, w obejściu jest delikatnym i uprzejmym. Wassa effendi, drugi z nowo mianowanych *musteszarów*, odznacza się nie tylko przymiotami ducha tak jak pierwszy, ale nadto i przymiotami serca; jest to natura z gruntu uczciwa i szlachetna. Wassa będący katolikiem albańskim, odbywał nauki we Włoszech, nabył wielostronnego wykształcenia i znajomości kilku języków, mówi poprawnie po turecku, ale przedewszystkiem obeznany jest z literaturą włoską. Będąc sam poetą, ułożył dwa tomy lekkich, udatnych poezyi. Piastowawszy przez lat kilka parę ważnych urzędów, mianowicie, jak to już wspomnieliśmy urząd *muawina* w Syryi. pozostawał następnie przez długi czas w stanie rozporządzalności. Niekorzystne położenie materyalne, co jest najlepszym dowodem uczciwości, z jaką spełniał poruczone mu missye, zmusiło go do przyjęcia dyrekcyi towarzystwa tramwajów konstantynopolitańskich. Później, gdy w europejskich prowincyach Turcyi wybuchło powstanie, uciekła się Porta znów do jego usług. które dla niej tem cenniejszemi były, ponieważ Wassa effendi wywiera bardzo wielki wpływ na swych ziomków.

(Standard o upadku Midhata.)

Wiadomość o upadku Midhata baszy, jak wszędzie tak i w Londynie, zrobiła nadzwyczajną sensacyę. Wszyscy widzą w tem wpływ Rossyi. Zdania tego jest przedewszystkiem *Standard*, organ torysowski. W każdym razie, mówi ten dziennik, tyle jest pewnem, że Rossya odniesie korzyść z upadku W. wezyra. Zastanawiając się nad pytaniem, o ile wypadek ten wpłynie na wojenne lub pokojowe widoki, tak dalej pisze ten dziennik: „Zdaje się prawie, jakoby zmiana ta dokonaną została przez tych jedynie, którzy śmiałością polityki Midhata baszy zastraszeni, ulękli się skutków odmownej odpowiedzi na propozycye konferencyjne. Jeśli tak jest w rzeczy samej, możemy być na to przygotowani, że Porta poda znów rękę do rokowań. Ale nasuwa się pytanie, czy rokowania te zostaną podjęte z wszystkiemi mocarstwami, czy też tylko z Rossyą? Odpowiedź na to pytanie zależy prawdopodobnie od tego, czy ludność muzułmańska Stambułu spokojnie zachowa się wobec dymisyi Midhata. Może być, że Muzułmanie ujrzą w tym akcie tryumf Rossyi i pokorne poddanie się pod rozkazy zagranicy i będą się sprzeciwiali upadkowi polityki Midhata baszy. Gdyby do tego w rzeczy samej przyszło, wtenczas Midhat basza zyskawszy jeszcze bardziej na znaczeniu, powróciłby na swe stanowisko lub postaranoby się o usunięcie z tronu Abduł Hamida, tak samo, jak to zrobiono z jego bratem i wujem. Łatwo być może, że dla zapobieżenia nowej rewolucyi i zaburzeniom jej zwykle towarzyszącym, może nowy rząd rzuci się w objęcia Rossyi. jako jedynego mocarstwa, które mogłoby i chciałoby wystąpić w jego obronie przeciw własnym poddanym. W takim razie, wytworzyłby się dla interesów reszty Europy bardzo szkodliwy stan rzeczy. Rossya zostałaby rzeczywistą panią Konstantynopola i otrzymałaby naturalnie pozwolenie posyłania swej floty przez Bosfor, ile razy by jej się to podobało. Widzimy zatem, że wskutek tej zmiany ministeryalnej, tyle niezmiernych i donośnych powstało możliwości. iż wypadek ten. przynajmniej na pierwszy rzut oka, uważać należy za polityczny fakt nadzwyczajnej doniosłości. Niepodobieństwem jest, kończy *Standard*, aby sułtan w tak groźnej chwili dla swej dynastyi i dla swego państwa, oddalił od siebie ministra, który budził nieograniczone nadzieje, wywołał taki entuzyazm, i po za granicami Turcyi zażywa nadzwyczajnego poszanowania; gdyby w rzeczy samej zamierzał i nadal kierować się polityką tego ministra.

KRONIKA

— **Pierwszy bal dworski** na pokojach zamkowych w Wiedniu, odbył się we środę przy udziale blisko 1200 osób. Oprócz wszystkich prawie arcyksiążąt znajdowali się na balu książęta koburski, nassauski i Reuss, a ciało dyplomatyczne, z wyjątkiem francuskiego posła, który jest jeszcze w żałobie po zmarłej małżonce, w komplecie. Generał Ignatiew, bawiąc właśnie w Wiedniu, był na balu z małżonką. Pomiędzy ministrami, którzy byli uczestnikami balu, dzienniki wiedeńskie nie wymieniają JE. dra Ziemiałkowskiego. Po godzinie 9 weszli na salę Najj. Państwo. poprzedzeni w. ochmistrzem dworu i w. mistrzem ceremonii. Jej ces. Mość, prowadzona przez ks. hanowerskiego, była w ciemno-liliowej srebrem tkanej sukni jedwabnej; na głowie miała dyadem bryłantowy. Najj. Pan był w mundurze feldmarszałka i prowadził pod rękę arcyksiężną Maryę Teresę, ubraną w różową atłasową suknię. Za Cesarstwem weszli arcyksiążęta i arcyksiężne Krystyna i Elżbieta, obie ubrane biało. Z wejściem dworu rozpoczęły się tańce, podczas gdy u Najj. Państwa w małej sali redutowej odbyło się *cercle*. Cesarzowa rozmawiała z księżną Metternichową, z ks. Kińską, z hr. Schönborn, z ks. Schwarzenbergową, a równocześnie Cesarz w przeciwległym rogu sali, mówił z kilku damami. Później zwrócił się do ambasadora rossyjskiego Nowikowa, z którym rozmawiał, jak również z generałem Ignatiewem, nuncyuszem papieskim i hr. Hohenwartem. O pół do 11tej rozpoczął się kotylion, który prowadził hr. Chołoniewski. Arcyksiążęta Ludwik Wiktor i Fryderyk brali udział w tańcu. Najj. Państwo przypatrywali się z wyrazem zadowolenia z estrady umieszczonej w drugim końcu sali naprzeciwko estrady, malowniczo rozwijającemu się kotylionowi, i pili tam herbatę. Przed północą Najj. Państwo odeszli do komnat swoich, a o 12tej poczęto się rozjeżdżać.

— **Mianowania w armii.** Major pułku artyleryi numer 9 Adolf Dittrich, w tym samym stopniu przeniesiony do pułku art. nr. 13.

Kapitanowie I klasy Ludwik Kirschinger z pułku piech. nr. 10 i Wojciech Kabelac z pułku piech. nr. 21, zanotowani zostali do posad majorów w służbie lokalnej.

Porucznik rachmistrz Fryderyk Urbański, ze stanu spoczynku, otrzymał charakter kapitana na rachmistrza *ad honores* z uwolnieniem od taksy.

— **Loterya fantowa.** Na korzyść zakładu sierót pod nazwą św. Heleny i ubogich miasta Lwowa wstydzących się żebrać, urządza Towarzystwo Dam dobroczynności we czwartek 15 lutego loteryę fantową. Spodziewać się należy, że ludność naszej stolicy, znana z szlachetnej gotowości do niesienia ulgi nieszczęśliwym, jak najliczniejszym udziałem przyczyni się do uzyskania funduszu na utrzymanie 33 sierót i 50 biednych rodzin.

* **Samobójstwo.** Dziś rano obwiesił się w własnem pomieszkaniu przy ulicy Akademickiej Forysz, właściciel pracowni rymarskiej. Powodu samobójstwa jeszcze nie zbadano.

* **Podrzucenie dziecka.** Karolina Borodziej, żona dozorcy w Brygitkach przechodząc wczoraj o godzinie siódmej wieczorem koło domu pod l. 53 na Nowym Świecie, usłyszała kwilenie dziecka w sieni tego domu. Wstąpiwszy do sieni znalazła leżące na ziemi dziecię w pieluchach a obok niego tłumoczek z chusteczkami. Dziecię to płci męzkiej, podrzucone, jak się okazało, przez niewiadomą kobietę, ma około trzech miesięcy.

* **Kradzieże.** Stanisławowi Szmitowi, kucharzowi w klasztorze OO. Bernardynów skradziono wczoraj z zamkniętego pokoju, srebrny zegarek *(ancre)*, z srebrnym łańcuszkiem, ceniony na 25 zł. Podejrzenie kradzieży pada na parobków posługujących mu w kuchni. P. Józefowi Dobrowolskiemu, właścicielowi realności pod l. 44 przy ulicy Zielonej, skradli w ostatnich dniach, prawdopodobnie przesiadujący w sąsiednich szynkach włóczęgi, z pod brogu w ogrodzie furę siana w cenie 5 zł. — P. Amalii Jankowskiej, żonie pomocnika w litografii skradł ktoś wczoraj w kościele OO. Bernardynów z kieszeni pugilares czarny i obrączkę złotą znaczoną lit. *F. M.*

* **Przytrzymanie złodziejów.** Żołnierz policyjny Nowicki przytrzymał tej nocy o godzinie pół do pierwszej, na ulicy Żółkiewskiej koło kościoła św. Piotra, dwóch podejrzanych wyrobników niosących tłumok z mokrą bielizną. Sprowadzono ich na inspekcyę policyjną, gdzie obaj wyznali, że bieliznę właśnie skradli z otwartego strychu u niewiadomego im właściciela realności przy ulicy Adamowej. Jeden z złodziejów, Szymon Juśkow, pochodzi z Nowego Sioła, drugi zaś Jan Jakubowski, tutejszy.

* **Złożono w policyi** wczoraj parasol czarny znaleziony przez grabarza na cmentarzu gródeckim w dniu zadusznym z. r. tudzież list z 5 złr. przemoknięty, który znalazł w błocie wczoraj inwalid wojskowy, Jan Uładun. List ma adres „Marcela Mołęcka w Bóbrce.“

† **Dr. Aleksander Wermiński,** lekarz dywizyjny wojsk serbskich, według otrzymanej przez *G. P.* z Czupryi nad Morawą wiadomości, jeszcze dnia 1 stycznia zakończył tamże życie. Dnia 3go tegoż miesiąca, po oddaniu honorów wojskowych, zwłoki jego złożono na miejscowym cmentarzu. Zmarły pozostawił po sobie w Czupryi żal powszechny, jako człowiek i lekarz w ścisłem znaczeniu tego wyrazu. Żywot ś. p. Aleks. Wermińskiego był pasmem ciężkich przygód. Po skończeniu Akademii medycznej w Wilnie, służył przez czas pewien na Kaukazie jako żołnierz szeregowy, a następnie jako oficer, poczem przemianowano go na lekarza wojskowego. Wyszedłszy ze służby rządowej, był przez lat kilkanaście wolno praktykującym lekarzem na Wołyniu, gdzie miał rozległą praktykę. Z powodu poruszonej przed kilku laty kwestyi o tężcu u ciężko ranionych, oraz o częstych wypadkach wścieklizny, zamieścił w jednem z pism lekarskich w Warszawie, spostrzeżenia ze swej praktyki w podobnych wypadkach. Od lat dwunastu osiedlił się w Serbii, gdzie zjednał sobie wielki szacunek, odrzucając przyjęty tam zwyczaj podawania choremu likwidacyi honoraryów, a także, zwracając uwagę delegacyi wojskowej, przy opatrywaniu (jak tego wymagają miejscowe przepisy) zębów — na dukaty w ustach popisowych, pragnących się uwolnić od wojskowej powinności. S. p. Al. Wermiński był kawalerem kilku orderów rossyjskich, a w liczbie ich i św. Włodzimierza.

— **Usuwająca się góra** pod Steinbrück stanowczo zagraża zupełnem runięciem. Geologowie Hauenschild i Riedl w tych dniach sprawdzili, że jeśli się nie powiodą prowadzone właśnie z największą usilnością przez cywilne i wojskowe oddziały techniczne roboty około zatkania źródeł, podmywających górę ową u jej podstaw, to katastrofa trzecia, większa jeszcze rozmiarami od poprzednich, jest nieuchronną. Już obecnie znać kilka groźnych rysów, i stok z każdym dniem więcej się nachyla, a tylko dzięki przymrozkom, które panowały w ostatnich czasach, popękane warstwy jeszcze się zupełnie nie rozpadły.

— **Bajkę trochę przypomina** wiadomość podana za dziennikami hiszpańskiemi przez *Univers*, jakoby w górach Camarara myśliwy pewien zastrzelił zająca, w żołądku którego znaleziono wspaniały dyament nieposledniej ceny.

— **Deszcz wężowy.** Jeśli można dać wiarę doniesieniom dziennika *Cour. des Etats-Un.*, spadły niedawno w okolicy miasta Memfis z ulewnym deszczem, miliony żywych węży, długości jednej do półtory stopy.

— **Walka ras** zaczęła się w Stanach Zjednoczonych Ameryki północnej na nowo. Według depeszy z Nowego Jorku donosi *N. J. Herald* o starciu się wojsk rządowych z Indyanami, przyczem ostatni ponieść mieli wielkie straty, podczas gdy z żołnierzy czterej zginęli a sześciu zostało rannych.

— **O ostatnich powodziach** w Hollandyi i Belgii nadchodzą coraz smutniejsze szczegóły. Wszystkie tamy i groble nadmorskie woda porozrywała, a całe obszary ziemi, z taką bezprzykładną pracowitością uprawianej przez mieszkańców, oraz wiele miast i wsi powódź zalała. Nad Dollartem utonęło 16 ludzi, a wielu zaginęło bez wieści. Poziom morza podniósł się o dwa do półtrzecia metra po nad stan zwyczajny. Pod Egmond rozbił się parowiec *Ullyses*, z którego załogi utonął kapitan, pierwszy sternik i trzej maszyniści.

— **Szkolnictwo w Stanach Zjednoczonych.** W augsburskiej *A. Z.* znajdujemy bardzo zajmujące i pouczające w tym przedmiocie szczegóły, oparte na ogłoszonem niedawno sprawozdaniu zarządu oświaty publicznej Unii amerykańskiej za rok ubiegły. Szkoły Unii przystępne są dla młodzieży krajowej bez wyjątku. Każdy Stan posiada osobny fundusz oświaty, uposażony przez zarząd główny ogromnemi, gdyż niekiedy miliony akrów wynoszącemi dobrami ziemskiemi. W ostatnim roku zwłaszcza takzwana nauka powtarzająca znaczne zrobiła postępy. Praktycznemi okazały się także szkoły mięszane dla obojga płci, przyczem dziewczęta okazały w ogóle więcej pochopności do nauk i bystrości od chłopców. Sprawdzono jednakowoż, że zbyt natężająca umysł nauka u pierwszych prędzej sprowadza wycieńczenie fizyczne aniżeli u drugich. Liczba uczniów krótkowidzących zwiększyła się w ostatnim roku, zwłaszcza w miastach, gdzie wynosi niekiedy 15 proc. Gimnastyka obowiązkowa, troskliwe odwietrzanie sal szkolnych, mających podostatkiem światła, wreszcie zdrowa woda i odpowiednie urządzenie sal szkolnych, zdaniem zarządu, mogą zapobiedz złemu. Z obowiązanych do uczęszczania do szkoły 14 milionów mieszkańców Stanów Zjednoczonych wykazały katalogi szkolne zapisanych rzeczywiście 8 i pół milionów. Liczba nauczycieli i profesorów szkół publicznych wynosiła 249.262. W Stanach północnych przeważa liczba nauczycielek. Przeciętna pensya miesięczna nauczycieli wynosiła 50 dolarów, nauczycielek 40 dolarów. W szkołach wiejskich nauka odbywa się tylko przez 6 miesięcy na rok. Z wydatku na szkoły przypada w przecięciu na każdego ucznia 6 dolarów rocznie. Liczba ogródków dziecięcych zwiększyła się w ostatnim roku o 100 z 226 nauczycielkami i 3000 uczniów. Wyższych zakładów naukowych, trzymających środek pomiędzy akademiami a szkołami publicznemi było w Unii 1245 z 6800 nauczycielami i 109.000 uczniów. W liczbie zakładów tych było 215 przeznaczonych wyłącznie dla chłopców, 311 wyłącznie dla dziewcząt a 700 dla uczniów obojej płci. Akademii żeńskich czyli takzwanych *Collèges* było 222 z 2405 nauczycielkami i nauczycielami oraz z 24.000 uczennic. W ostatniej liczbie znajdują się także słuchaczki wszechnic, których jest obecnie w Unii 255 z 4000 nauczycieli i 59.000 studentów. Nadto szkół fachowych, rolniczych, przemysłowych, handlowych, rękodzielniczych i sztuk pięknych posiadają Stany Zjednoczone 84, z 759 nauczycielami i 7157 uczniami. Osobnych seminaryów teologicznych posiadają 123 z 615 nauczycielami i 5234 uczniami; specyalnych instytutów prawniczych 43 z 224 nauczycielami i 2677 uczniami; instytutów medycznych, chirurgicznych i farmaceutycznych 106 z 1172 nauczycielami i 10.000 uczniów. Liczba publicznych bibliotek w Unii wynosi 3682 z 12,286.964 tomami. W końcu sprawozdanie wykazuje 41 zakładów dla głuchoniemych z 293 nauczycielami i 5087 uczniami, przyczem nadmienić należy, że w Washingtonie istnieje szkoła osobna, kształcąca głuchoniemych płci obojej na nauczycieli i nauczycielki; dalej 29 zakładów dla ociemniałych z 498 nauczycielami i 2054 uczniami, a w końcu 278 zakładów sierót i 1789 nauczycielami i 54.204 uczniami, oraz pewną liczbę zakładów dla moralnie zaniedbanych i upośledzonych na umyśle dzieci. Zarząd oświaty zaleca jako rzecz nader ważną i pilną założenie edukacyjnego i pedagogicznego muzeum, któreby czuwać powinno nad postępem oświaty u innych cywilizowanych narodów, ażeby zdobycze na tem polu zastosować w Unii.

Notatki literacko-artystyczne.

∞ **W Akademii umiejętności** odbyło się dnia 30 z. m. posiedzenie komisyi fizyograficznej pod przewodnictwem prof. Dra Kuczyńskiego. Przewodniczący przedłożył X tom sprawozdań komisyi, który właśnie wyszedł z pod prasy i zawiadomił o ważniejszych sprawach od ostatniego posiedzenia, jako to: o czynności komitetu wydelegowanego na ostatniem posiedzeniu w celu dania potrzebnych wskazówek stypendystom górniczym; o wycieczce prof. Dra Karlińskiego, jako delegata komisyi, do Krynicy, w celu założenia tamże stacyi meteorologicznej; o przeprowadzonej w tym celu korespondencyi z c. k. Dyrekcyą lasów i domen w Bolechowie; o wyznaczeniu przez W. Ministerstwo rolnictwa potrzebnych do założenia i utrzymania tej stacyi funduszów; o wycieczce dra Wierzbickiego do Bochni, Tarnowa, Rzeszowa, Jarosławia i Przemyśla w celach sekcyi meteorologicznej: o oświadczeniu gotowości pana Kwiecińskiego do robienia spostrzeżeń meteorologicznych w Nowym Targu: o obietnicy pana Rivolego przysłania wyjątków z dziennika swych karpackich podróży i o nadesłaniu przez tegoż wypadków pomiarów barometrycznych, dokonanych w okolicach Czarnohory: o mapie nadesłanej przez prof. Tynieckiego, na której odznaczył barwami jakość i obszar lasów w okolicy przez siebie badanej, i o gotowości tegoż do badania flory w ogólności, a w szczególności jakości lasów w okolicach wskazanych mu przez komisyę; o nadesłanej pracy p. Miecz. Dunina Wąsowicza: „Przyczynek do świadomości flory b. rzeczypospolitej Polskiej“: o pracy p. Kotowicza: „Spis roślin zebranych w roku 1876 w okolicach Biecza“; o badaniach dokonanych w miesiącach sierpniu i wrześniu 1876 r., mianowicie: o badaniu Podola galicyjskiego pomiędzy Zbruczem, Dniestrem i Seretem pod względem geologicznym przez Dra Altha łącznie z p. Bieniaszem, pod względem zoologicznym przez prof. Łomnickiego, pod względem botanicznym przez prof. Ślendzińskiego; obwodu zaś krakowskiego pod względem geologicznym przez dra Stan. Olszewskiego, a pod względem botanicznym przez p. Kruppę: o wycieczce na Babią górę Dra Zarecznego w towarzystwie pp. Kulczyńskiego i Bobka, tudzież o znacznem pomnożeniu zbioru geologicznego i botanicznego darami prywatnemi. Uchwalono prace wyżej wspomnione pp. Wąsowicza i Kotowicza zamieścić w XI tomie sprawozdań, a do c. k. Dyrekcyi domen i lasów przesłać odezwę w celu bliższego porozumienia się co do urządzenia stacyi meteorologicznej w Krynicy. Odezwę Wydziału Rady powiatowej Brzeskiej, nadesłaną przez Wydział krajowy, zawiadamiającą o potrzebie zbadania źródeł i pokładów geologicznych w powiecie Brzeskim, tudzież odezwę c. k. Starostwa górniczego w Krakowie, zwracającą uwagę na zdroje w Głębokiej, dotąd niedokładnie znane i ocenione, przyjęto do wiadomości i uchwalono przesłać takowe w odpisie Towarzystwu lekarskiemu w Krakowie, któremu Akademia właśnie odstąpiła czynności komisyi balneologicznej. Nakoniec wybrała komisya przewodniczącym na r. 1877 prof. Dra Kuczyńskiego, sekretarzem na dwa lata Dra Kremera i uznała potrzebę przybrania za członków Dra Juliana Grabowskiego i Dra Franciszka Czernego.

Fundacya imienia Karola Szajnochy.

(Sprawozdanie komitetu nieustającego fundacyi imienia Karola Szajnochy z czynności podjętych w sprawach fundacyi, za czas od 1 stycznia do 31 grudnia 1876.)

Według ogłoszenia z dnia 9 stycznia 1876 r. składały majątek fundacyi imienia Karola Szajnochy z końcem roku 1875 następujące efekta:

1. Trzydzieści i jedna (31) 5% obligacyj pierwszeństwa kolei żelaznej Lwowsko-Czerniowieckiej po 300 zł. w. a. w srebrze z kuponami od 1 listopada 1875 r. bieżącymi.
2. Suma dwatysiące sześćset (2600) zł. w. a. w 6% obligacyach pożyczki krajowej z r. 1873 z kuponami od 1 listopada 1875 r. bieżącymi.
3. Suma dwanaście tysięcy trzysta (12.300) zł. w. a. w 6% listach zastawnych galic. akc. banku hipotecznego, z kuponami od 1 września 1875 r. bieżącymi.
4. Suma ośmset (800) zł. m. k. w 5% obligacyach indemnizacyjnych lwowskiego okręgu, z kuponami od 1 listopada 1875 r. bieżącymi.
5. Suma Stupięćdziesięciu zł. (150) zł. m. k. w 5% obligacyach indemnizacyjnych okręgu Krakowskiego z kuponami od 1 listopada 1865 r. bieżącymi.
6. Suma trzystu (300) zł. w. a. w 4% listach zastawnych gal. Towarzystwa kredytowego ziemskiego, z kuponami od 1 lipca 1875 r. bieżącymi; wreszcie
7. dwie książeczki kasy oszczędności z procentem obliczonym po dzień 1 stycznia 1876 r. a mianowicie: Nr. 4086 na 26 zł. 17 ct. i Nr. 6744 na 11 zł. 48 ct.

Zmiany, jakie w majątku fundacyi zaszły w ciągu r. 1876, są następujące:

Na podstawie uchwały komitetu nieustającego z dnia 19 listopada 1876 r. spieniężono:

a) Wszystkie obligacye indemnizacyjne w łącznej imiennej wartości 950 zł. m. k. po kursie 83% za 788 zł. 50 ct. czyli razem z kuponami bieżącymi za 791 zł. 49 ct.

Za gotówkę ztąd uzyskaną zakupiono 6% listy hipoteczne w imiennej wartości 900 zł. a mianowicie: Ser. E. Nr. 2342 na 500 zł., Ser B. Nr. 7927 na 300 zł. i Ser. A. Nr. 8095 na 100 zł.

Za takowe zapłacono po kursie 86 zł. 50 ct. kwotę 778 zł. 50 ct. czyli łącznie z kuponami od 1 września 1876 r. bieżącymi 791 zł. 10 ct., tak, że pozostało jeszcze do dyspozycyi 39 ct. — Dalej spieniężono

b) 4% listy zastawne Towarzystwa kredytowego ziemskiego opiewające na 300 zł. po kursie 77 zł. 25 ct. i otrzymano za takowe, po strąceniu wartości zatrzymanych na rzecz fundacyi kuponów bieżących (za 11 dni 37 ct.) kwotę 231 zł. 38 ct.

Za tę gotówkę, do której dodano 6 zł. za zatrzymane kupony, pozostałe z poprzedniego zakupna 39 ct. — tudzież z książeczki kasy oszczędności Nr. 6744 kwotę 25 zł. 68 ct., czyli łącznie za 263 zł. 45 ct. zakupiono 6% list hipoteczny Ser. B. Nr. 8741 na 300 zł. zapłaciwszy po kursie 86% za kapitał 258 zł. zaś za kupon od 1 września 1876 r. bieżący 5 zł. 45 ct. Nakoniec spieniężono d. 1 maja 1876 r.:

c) książeczkę kasy oszczędności Nr. 4086 za 26 zł. 56 ct. a dodawszy z książeczki Nr. 6744 kwotę 29 zł. 76 ct., zaś z dochodów bieżących, przeznaczonych na pomnożenie majątku zakładowego 31 zł. 43 ct. zakupiono za łączną kwotę 87 zł. 75 ct. 6% list hipoteczny Ser. A. Nr. 13,438 na 100 zł. z kuponami od 1 marca 1876 r. bieżącymi.

Do książeczki kasy oszczędności Nr. 6744 która z początkiem roku opiewała na 11 zł. 48 ct. dołożono w ciągu r. 1876 z dochodów bieżących 296 zł. 64 ct. tak że książeczka ta mieściła w sobie łącznie 308 zł. 12 ct. Wyjęto zaś z takowej na opłacenie należytości rządowej 189 zł. 60 ct., dalej na zakupno przytoczone powyżej pod *b)* 25 zł. 68 ct. wreszcie na zakupno podane pod *c)* 29 zł. 76 ct. — Łącznie więc wyjęto z tej książeczki 245 zł. 4 ct.: takowa opiewa zatem ostatecznie na 63 zł. 8 ct. czyli z prowizyą obliczoną po dzień 1 stycznia 1877 r. na 65 zł. 80 ct.

W porównaniu z zapasem 37 zł. 65 ct. jaki w kasie oszczędności ulokowany był z początkiem roku 1876 na dwóch książeczkach wyżej poszczególnionych, przyrosło w kasie oszczędności z wkładek roku 1876 wraz z prowizyą 28 zł. 15 ct.

Ponieważ według tego co wyżej przytoczono, ubyło w majątku fundacyi w ciągu roku 1876:

1. W obligacyach indemnicacyjnych 950 zł.
2. W 4% listach zast. Towarzystwa kredytowego 300 zł. czyli łącznie 1250 zł., przyrosło zaś:

a) w listach hipotecznych 6% 1300 zł.

b) w kasie oszczędności 28 zł. 15 ct.

czyli razem 1328 zł. 15 ct., przeto powiększył się majątek fundacyi w ciągu roku 1876 w imiennej wartości o 78 zł. 15 ct. i wynosił z końcem grudnia tegoż roku ogółem 25.565 zł. 80 ct. w efektach imiennej wartości.

Ponieważ spieniężone w roku 1876 efekta przynosiły rocznego dochodu 56 złr. 88 ct. zaś zakupione w tymże czasie listy hipoteczne dają 78 złr. rocznie, przeto podniosły się stałe dochody fundacyi na rok bieżący 1877 o 21 zł. 12 ct. w. a.

W ciągu roku 1876 miała fundacya następujące dochody rzeczywiste:

1. Z kuponów płatnych 1 marca 1876 od sumy 12.300 zł. w 6% listach hipotecznych 369 zł.
2. Z kuponów płatnych 1 września 1876 od sumy 12.400 zł. w 6% listach hipotecznych 372 zł.
3. Z kuponów płatnych 1 stycznia i 1 lipca 1876 od 4% listów zastawnych Towarzystwa kredytowego na 300 zł. 12 zł.
4. Z kuponów płatnych 1 maja od 31 obligacyi pierwszeństwa kolei Czerniowieckiej po 6 zł. 70 w srebrze, czyli według kursu po 103% 213 zł. 93 ct.
5. Z kuponów płatnych 1 listopada od tych samych efektów, według kursu 104.50% 217 zł. 04 ct.
6. Z kuponów płatnych 1 maja i 1 listopada od 2600 zł. w obligacyach pożyczki krajowej 156 zł.
7. Z kuponów płatnych 1 maja i 1 listopada od 950 zł. m. k. w obligacyach indemnizacyjnych 44 zł. 88 ct.

Razem więc było dochodów 1384 zł. 85 ct.

Z tego wydano:

1. Na lokacyę celem pomnożenia majątku zakładowego, 10% dochodu 138 zł. 47.
2. Na zaspokojenie siódmej raty należytości rządowej 189 zł. 60 ct.
3. Wypłacono Wnej Szajnochowej 1056 złr. 8 ct.
4. Na ostemplowanie podania w sprawie loteryi, celem spieniężenia obrazu: „Łokietek“ 50 ct.
5. Na opłatę pocztową w sprawie ogłoszenia sprawozdania 20 ct.

Razem jak wyżej 1384 zł. 85 ct.

Dla objaśnienia pozycyi 1 wydatków dodaje się, że przeznaczone na pomnożenie majątku zakładowego 10% ogólnego dochodu, potrącano na ten cel i fruktyfikowano w miarę wpływających dochodów. Drobniejsze kwoty lokowano na razie w kasie oszczędności na książeczkę Nr. 6744, dopóki nowe wpływy i nagromadzone zapasy nie pozwoliły zakupić papierów lokacyjnych. I tak użyto (jak świadczą zamieszczone wyżej ustępy b) i c) na zakupno listu hipotecznego Ser. B. Nr. 8741 z książeczki kasy oszczędności Nr. 6744 kwoty 25 zł. 68 ct., na zakupno takiegoż listu Ser. A. Nr. 13438 w gotówce 31 zł. 43 ct., zaś z tej samej książeczki kasy

oszczędności 29 zł. 76 ct., czyli łącznie 86 zł. 87 ct.

Dodany do tego teraźniejszy zapas na tejże książeczce (bez prowizyi) 63 zł. 08 ct. czyni razem 149 zł. 95 ct.

Jeżeli zaś z kwoty tej potrącimy zapas. który z początkiem roku 1876 znajdował się na tej książeczce, tj. 11 zł. 48 ct., to otrzymamy 138 zł. 47 ct., tj. kwotę, jaka według pozycyi 1 wydatków na pomnożenie majątku zakładowego przeznaczoną była, a według powyższego zestawienia rzeczywiście na ten cel użytą została.

W celu spieniężenia należącego do majątku fundacyi obrazu olejnego: „Władysław Łokietek wśród włościan“ pęzla Wojciecha Gersona, postarał się komitet o pozwolenie urządzenia loteryi, któraby w przybliżeniu przyniosła tyle ile wynosi wartość tego obrazu, ofiarowanego przez samego artystę na rzecz fundacyi.

Zezwolenie władzy właśnie udzielone zostało, a bliższe szczegóły co do loteryi ogłoszone będą w pismach publicznych już w najbliższym czasie.

W łonie komitetu nieustającego fundacyi imienia Karola Szajnochy, zaszły w ciągu roku 1876 zmiany, które niniejszem podaje się do powszechnej wiadomości w myśl przepisu §. 15 aktu fundacyjnego.

I tak utracił komitet jednego z najgorliwszych członków swoich w osobie ś. p. Augusta Bielowskiego, którego miejsce w komitecie zajął, w myśl przepisów aktu fundacyjnego, dotychczasowy zastępca jego Wny Dr. Wojciech Urbański, bibliotekarz uniwersytetu lwowskiego. Zastępcą tego ostatniego wybrano Wgo Dr. Wojciecha Kętrzyńskiego, dyrektora zakładu narodowego imienia Ossolińskich.

W miejsce Wgo Maurycego Kraińskiego który w komitecie był zastępcą JO. księcia Leona Sapiehy, a przesiedliwszy się ze Lwowa, tem samem w myśl postanowień listu fundacyjnego, zaprzestał należeć do komitetu, zaproszono na zastępcę Wgo Józefa Pajączkowskiego, dyrektora towarzystwa kredytowego ziemskiego.

Wyborów powyższych dokonano na posiedzeniu z dnia 19 listopada 1876 r. zaś dnia 7 b. m. zaproszono do komitetu Wgo Dr. Zygmunta Węclewskiego, profesora Uniwersytetu lwowskiego. a to w miejsce śp. Dr. Fryderyka Skobla, który w komitecie był zastępcą Wgo Dr. Józefa Majera.

Kończąc niniejsze sprawozdanie, komitet nieustający pozwala sobie przypomnąć Szanownej publiczności. że fundacya ta przeznaczoną jest na wsparcie dla zubożałych a zasłużonych literatów, a przedewszystkiem na utrzymanie rodziny śp. Karola Szajnochy.

Datki dla fundacyi przyjmuje Wny Oktaw Pietruski zastępca Marszałka w Wydziale krajowym, a nazwiska dawców podane będą do publicznej wiadomości.

GOSPODARSTWO I HANDEL

Stan austr. banku narodowego.

Z dniem 31 stycznia 1877.

Stan czynny:

Wybite złoto i sztaby . .		136,614.778
Weksle na miasta zagraniczne .		11,102.181
Eskontowane weksle i efekta w Wiedniu	53,132.118 zł.	
Eskontowane w filiach austr.	38,463.331	
W filiach węgiersk.	26,022.768	117,618.219
Pożyczki za poręką w Wiedniu	11,400.100	
W zakładach filialnych austr. .	10,013.800	
W zakładach filialnych węgiersk.	6,919.400	28,333.300
Obligacye państwa, należące do banku		2,451.411
Przywilej banku .		80,000.000
Pożyczka hipotekarna . .		101,310.473
Giełdowo zakupione listy zastawne banku narodowego		4,921.422
Efekta funduszu rezerwowego po kursie z 30 grudnia 1876		13,347.411
Efekta funduszu pensyi .		2,439.497
Gmachy w Wiedniu i Peszcie i inwentarze .		3,285.975
Wydatki		188·516
Salda bieżących rachunków .		3,586.171
Razem .		505,199.358

Stan bierny:	zł.
Fundusz banku	90,000.000
Fundusz rezerwowy	17,815.425
Obieg banknotów . . .	286,627.510
Niepodniesione zwroty kapitałów	73.035
Przeznaczone do ściągnięcia asygnacye banku	729.954
Należytości z żirów .	1,340.984
Niepodniesione dywidendy .	818.920
Listy zastawne w obiegu	100,865,280
Wylosowane nie ściągnięte jeszcze listy zastawne .	230.450
Nie podniesione procenta listów zastawnych .	205.450
Fundusz pensyi . .	2,439.497
Nadwyżki z ubiegłego semestru, bieżące dochody i wpływy na procentowanie listów zastawn.	4,053.128
Razem . .	505,199.358

OSTATNIA POCZTA

Według prywatnych telegramów *Czasu* z Wiednia, dymissyę gabinetu Tiszy, można uważać za przyjętą przez Najj. Pana. Jako następców Tiszy wymieniają Majlatha i Sennyeya. którzy telegraficznie powołani zostali do Wiednia.

W Zadarze wyprawili d. 8 b. m. najznakomitsi tamtejsi wiernokonstytucyjni obywatele, pożegnalny bankiet na cześć Bajamonti'ego. Podczas bankietu wzniesiono toast na cześć Najj. Pana. tudzież na cześć wiernokonstytucyjnych deputowanych pp. Bondy i Giskry.

Na pierwszym planie polityki zagranicznej. stoi dziś otwarcie sessyi parlamentu angielskiego. Nie mamy jeszcze przed sobą dosłownego brzmienia mowy tronowej, ale najważniejszy jej ustęp. odnoszący się do kwestyi wschodniej. jest mniej więcej następującej osnowy: „Zamiarem królowej zawsze było utrzymanie pokoju Europy i zaprowadzenie lepszej administracyi w prowincyach chrześciańskich. atoli bez naruszenia niepodległości i całości Turcyi. Propozycyj przedłożonych przez królowę i jej sprzymierzonych, Porta niestety nie przyjęła. wynik jednak konferencyi okazał, iż istnieje powszechna zgoda między mocarstwami Europy. co w każdym razie wywrze materyalny wpływ na stosunki i administracyę w Turcyi. Zawieszenie broni między Portą a księstwami doprowadzi, jak się spodziewać należy. do zaszczytnego zawarcia pokoju. W sprawach tych działała królowa w zupełnej zgodzie z swymi sprzymierzeńcami, z którymi, jak nie mniej z innemi obcemi mocarstwami, stara się przyjacielskie utrzymać stosunki.“ Mowa tronowa pomija zatem milczeniem upadek Midhata baszy. o konferencyi nic nowego nie powiada i w ogóle mało rzuca światła na przyszłą politykę Anglii. ograniczając się prawie tylko na stwierdzeniu i aprobowaniu polityki dotychczasowej. Więcej światła na położenie rzuca w każdym razie rozprawa adresowa, której streszczenie podał nam wczoraj telegram. Ważnem jest wyrażenie się Derbyego „o możności utrzymania pokoju, który zawisł od decyzyi jednego człowieka“ t. j. cesarza rossyjskiego. Derby wskazuje cesarzowi niejako drogę wyjścia, mówiąc, że cesarz może teraz powiedzieć. iż nie jest obowiązany sam przeprowadzać życzenia mocarstw. W oświadczeniu Derbyego ważnem jest także odwołanie się na traktat paryski, gdyż minister stwierdził tem publicznie, że traktat ten nie został formalnie zerwany, jak to utrzymuje półurzędowa prasa rossyjska. W mowie lorda Beaconsfielda zasługuje na uwagę ustęp, który powiada, że kwestya wschodnia nie jest tylko kwestyą polepszenia losu chrześcijan, lecz także kwestyą bytu państw. *Premier* zamarkował tem wyraźnie sprzeczność zapatrywań na sprawę wschodnią istniejącą między gabinetami, londyńskim a petersburgskim. Sprzeczności tej nie zdołała usunąć konferencya, czego dowodem także wyrażenie Salisburego, że upadek państwa ottomańskiego sprowadziłby anarchię.

Parlamentowi angielskiemu przedłożono 9 b. m. dokumenta odnoszące się do kwestyi wschodniej. Derby stwierdził, iż w instrukcyach danych Salisburemu wypowiedział, że Porta nie jest zdolną do urzeczywistnienia reform. Przeprowadzenie rękojmij jest niezbędne. Anglia jednak sprzeciwiała się obcej okupacyi. Cesarz niemiecki oświadczył Salisburemu, że polityka cara wskazaną jest okolicznościami i uciskiem chrześcian. Cesarz austryacki zapewnił Salisburego, że w ówczesnej fazie interesa austryackie i angielskie były identyczne. Melegari rzekł, iż na wypadek wojny Włochy pozostaną neutralnemi i że przeciwne są obcej okupacyi. Loftus donosi, że car nie znał mowy Disraelego mianej w Guildhall, kiedy przemawiał w Moskwie. Elliot zdaje sprawę, że agitacya Gladstona zmniejsza wpływ Anglii na Portę. Salisbury zarządził w swoim czasie odjazd floty angielskiej do Aten z zatoki Besika, aby okazać, że Turcya nie może liczyć na pomoc angielską. Midhat przedłożył wielkiej radzie warunki mocarstw w takiej formie, że chociaż sułtan skłaniał się do ich przyjęcia. odrzucenie było zapewnione. Derby po odpowiedzi odmownej ze strony Porty, doradzał zawarcie pokoju z Serbią i Czarnogórą. Salisbury donosi. że nie przywiązuje wagi do konstytucyi tureckiej, albowiem sułtanowi pozostawiono prawo wygnania.

Z powodu upadku Midhata baszy umieszcza *Fremdenblatt* następujący komunikat. który nosi widoczne znamię ambasady tureckiej: „Najfatalniejszą spuścizną, jaką władzcy z dynastyi Osmanów przejęli od Khalifów, jest niezawodnie instytucya W. wezyratu *(sadr-azam)*. Instytucya ta datuje się z czasów pierwszych Kalifów, którzy uważali za rzecz niestosowną, aby będąc duchownymi zwierzchnikami wiernych i wodzami w boju, zajmować się mieli jeszcze sprawami wewnętrznego zarządu i finansów. Powierzyli przeto administracyę swych krajów i sprawy podatków osobnemu ministrowi, którego nazwali *emir-el-Omrah* (księciem spraw). Gdy następnie Khalifat przeniesiony został do Bagdadu, a Khalifowie zaczęli prowadzić życie sybarytów, władza tego emira-el-Omrah, znacznie została rozszerzoną, otrzymał bowiem do swych dawniejszych godności, jeszcze naczelne dowództwo armii, przez co w państwie Khalifów pozyskał stanowisko mniej więcej takie same, jakie *major domus* zajmował w państwie frankońskiem. Po ustaniu Khalifatu w r. 1258 i zagarnięciu większej części posiadłości jego przez Osmanów. ustanowili także władzcy osmańscy dla zarządu wewnętrznego i finansów najwyższego urzędnika państwa, który posiadał taką samą władzę, jak *emirowie-el-Omrah*, z tą tylko różnicą, że naczelne dowództwo armii spoczywało w ręku samych władzców. Zmieniono także nazwę *emir-el-Omrah* na *sadr-azam* (potężna pierś), czem chciano dać do poznania, że ów dygnitarz najwyższy przedstawiać ma pierś w ciele państwowem, którego „głową“ jest sułtan. Gdy później, po zdobyciu Adryanopola, państwo osmańskie znacznie się zwiększyło, i jeden urzędnik nie był w stanie pełnić wszystkich spraw państwa, przybrał sobie sadr-azam kilku kolegów, z którymi podzielił się władzą. Tym sposobem powstały ministerstwa. Ministrowie byli jednakowoż zwykle tylko kreaturami W. Wezyra, który ich mianował i usuwał. Przewodniczył on też na naradach ministrów, którym sułtan przysłuchiwał się tylko z przyległego pokoju. Pierwszym padyszachem, który sam przewodniczyć zaczął radzie ministrów, był wielki reformator Mahmud II. dziad dzisiejszego sułtana. Obecnie władza W. Wezyra jest już wprawdzie znacznie ograniczoną, ale zawsze jeszcze tak potężna, że w danym razie może stać się niebezpieczną dla sułtana. Sułtan Abdul Hamid przedłoży prawdopodobnie ottomańskiemu parlamentowi zaraz po zebraniu się jego, projekt ustawy, którą godność W. Wezyra albo zupełnie zniesioną, albo też znacznie ścieśnioną zostanie. Wezyrat Edhema baszy tworzyć będzie przejście z dawnego do całkiem nowego systemu. Zdaje się, że w miejsce W. Wezyrów zajmą odpowiedzialni ministrowie-prezydenci, na wzór europejski“.

Z głosów prasy europejskiej o upadku Midhata baszy notujemy w osobnej rubryce głosy *Standarda* i *Piet. Wied.* Berlińska *Prov. Corr.* organ półurzędowy mówiąc o upadku Midhata i mianowaniu Edhema baszy W. wezyrem. dodaje: Ponieważ Midhat był autorem i duszą całej wewnętrznej i zewnętrznej polityki w ostatnich kilku miesiącach. można więc upadek jego uważać za oznakę ponownego wewnętrznego przewrotu. a być może. także zmienionego stanowiska względem polityki europejskiej. Do tej chwili jednak nie ma żadnego punktu oparcia do ocenienia nowego położenia rzeczy.“ *Gołos* pisze. że upadek Midhata baszy powinien przemówić do przekonania mocarstw, które chciały swą politykę wschodnią oprzeć na reformach Midhata baszy. Trzeba na to trwalszego gruntu. na co Rossya zwróciła uwagę gabinetów, które odpowiadając na najnowszy okólnik rossyjski. powinny wziąć pod rozwagę najnowsze wydarzenia w Konstantynopolu. Inaczej postępować, byłoby to przyznawać, iż polityka mocarstw zachodnich opiera się na zawiści i nieprzyjaźni przeciw Rossyi. *Gołos* spodziewa się. iż mowa tronowa angielska dowiedzie, że lekcya, którą upadek Midhata dał turkofilom angielskim. nie była daremną.

Wiedeńska *Polit. Corresp.* dowiaduje się. że w Konstantynopolu uważają wygnanie Midhata baszy za czasowe tylko. Według *France* oczekiwany jest Midhat basza w Paryżu.

Minister Risticz prowadzi, według *Presse*, rokowania pokojowe w Belgradzie z specyalnym pełnomocnikiem Porty Pertew effendim. Miał on wyrazić się przed pewnym reprezentantem zagranicznym, że zawarcie pokoju nie ulega wątpliwości, jeżeli tylko Porta zmodyfikuje warunki, odnoszące się do wewnętrznych spraw księstwa. Największym szkopułem ma być według *Polit. Corresp.* punkt o akredytowaniu rezydenta tureckiego w Belgradzie. Gdyby sułtan zamierzał ustanowić w Belgradzie agenta dyplomatycznego, Serbia nie miałaby przeciw temu nic do zarzucenia. Ale w Konstantynopolu noszą się z myślą installowania w Belgradzie pewnego rodzaju komisarza, co Serbia uważa za uwłaczające dla swego stanowiska międzynarodowego. Również żądania o równouprawnieniu wyznań i zakazie tajnych stowarzyszeń, musiałyby zdaniem Serbii doznać znacznej modyfikacyi.

Komisya specyalna w Waszyngtonie wybrana do sprawy wyboru prezydenta, uchwaliła ośmiu głosami przeciw siedmiu, nie zbierać dowodów co do zajść we Floridzie, z wyjątkiem co do kart legitymacyjnych i poświadczeń wybieralności Humphreya do kolegium wyborczego.

Uchwałę tę przyjęli republikanie z wielkiem zadowoleniem, uważając ją za oznakę przechylenia się komissyi na stronę Hayesa.

TELEGRAMY GAZETY LWOWSKIEJ

Wiedeń, 10 lutego (*Tel. pryw*). Dzisiejsza *Presse* donosi, że w kwestyi przesilenia ministeryalnego nie zapadła dotąd żadna decyzya. Hr. Majlath i br. Sennyey. których wczoraj popołudniu przyjmował Najj. Pan, bawią w Wiedniu. Przybył tu także hr. Szecsen. Na dzisiejszem posiedzeniu sejmu węgierskiego złożyć ma Tisza oświadczenie co do obecnego stanu rokowań. W poniedziałek Tisza i Szell przyjadą znowu do Wiednia,

Praga, 10 lutego. Przy wyborach do Rady państwa z gmin wiejskich wybrano staroczeskich kandydatów; tylko w okręgu rudnickim zwyciężył Sladkowsky. Młodoczesi osiągnęli w niektórych okręgach pokaźną ilość głosów.

Londyn, 10 lutego. W izbie niższej zapowiedział Campbell na poniedziałek interpellacyę z zapytaniem, czy Elliot znajduje się jeszcze w służbie korony? Muir zapowiedział drugą interpellacyę, czy Turcya wstrzymała wypłatę kuponów pożyczki z r. 1855, chociaż już fundusz na to deponowano w banku angielskim?

Northcote odpowiada na zapytanie, że ani jednemu oficerowi angielskiemu z czynnej służby nie udzielono pozwolenia na objęcie służby w armii tureckiej.

W Izbie wyższej zapowiedział Russel na poniedziałek wniosek rezolucyi. że jest to rzeczą sprzeciwiającą się obowiązkom rządu, utrzymywać przyjaźne stosunki z tak barbarzyńskiem i okrutnem państwem jak Turcya, i że jedyny możliwy stosunek do niej jest stosunek otwartej nieprzyjaźni.

Madryt, 10 lutego. Królewskim dekretem rozwiązany został senat i zarządzone nowe wybory.

Bukareszt. 10 lutego. Stourdza wstąpił ponownie do gabinetu z programem, opartym na znacznej redukcyi wydatków wojskowych, podniesieniu podatku gruntowego. przedaży nie obciążonych dóbr państwowych i przywróceniu równowagi w budżecie.

Odpowiedzialny redaktor **Władysław Łoziński.**

Nadesłane.

Zwracamy uwagę na dzisiejsze inseraty o aptekarza **Wilhelma** w Neunkirchen (koło Wiednia) **krew czyszczącej herbacie i odwarze z ziół alpejskich.**

Pociągi kolejowe.

Odchodzą ze Lwowa.

Do Krakowa: o godzinie 11 min. 3 przed północą (pociąg pospieszny); o godz. 4 min. 40 rano (pociąg osobowy); o godzinie 4 minut 45 po południu (pociąg mieszany).

Do Czerniowiec: o godz. 6 min. 25 rano (pociąg pospieszny); o godzinie 11 min. 25 wieczór (pociąg mieszany); o godzinie 12 min. 30 z południa (pociąg mieszany).

Do Stanisławowa: (na Stryj): o godzinie 6 minut 5 rano (pociąg nr. 1); o godz 5 minut 10 wieczór (pociąg nr. 3).

Pory niniejszego rozkładu jazdy odnoszą się do południka peszteńskiego, godz. 12 w Peszcie odpowiada godz. 12 m. 20 we Lwowie.

Przyjechali do Lwowa

Dnia 10 lutego 1877.

Hotel Europejski.

Pp. J. hr. Dunin Borkowski z Królestwa. S. Dunin z Głębokiego. J. hr. Miączyński z Jasnisk.

Hotel Angielski.

Pp. J. Kellermann z Trynczа. K. Weeber z Banunin.

Hotel Krakowski.

Pp. J. Siarczyźski z Stolpnia. J. Morawetz z Denysowa.

Odjechali ze Lwowa

Pp. W. hr. Polityło do Kongresówki Z. Tyszkiewicz do Kolbuszowy. J. Klasterski do Drohowyża. K. Barański do Radłowic. A. Lewakowski do Tarnopola. F. Raczyński do Błotnia. K. Russanowski do Wołynia.

Spostrzeżenia meteorologiczne

z dnia 10 lutego 1877, godz. 7 rano.

Barometr 726.40mm. Psychrometr suchy — 0·6°C Psychrometr wilgotny —1·4°C. Prężność pary 3·7mm Wilgoć 85%. Zachmurzenie 10. Wiatr NW4. Ozon 7. Opad w mm. z ostatnich 24 godzin. — Temperatura powietrza — 0.4°Rm. Barometr idzie w górę.

Cennik lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Lwów, dnia 8 lutego 1877.

	płacą		żądają	
	waluta austr.			
	złr.	ct.	złr.	ct.
1. Akcye za sztukę.				
Kol. g. Kar. Ludw. po 200 zł. m. k.	210	—	212	—
Kol. lwow. czer.-jas. „ 200 zł. m. k.	112	50	114	50
Banku hip. galic. 200 zł. w. a.	212	—	215	—
Banku kredyt. gal. po 200 zł. w. a.	209	—	213	—
2. Listy zast. za 100 zł.				
Tow. kredyt. galic. 5% w. a.	83	80	84	70
„ „ „ 4% „	76	80	77	80
Banku hip. galic. „ 5% okresowe	83	80	84	70
„ „ „ 6% w. a.	86	80	87	65
Listy dłużne g. Z. kr. wł. 6% w. a.	91	50	93	—
3. Listy dłużne za 100 zł.				
Ogóln. roln. kred. Zakł. dla Gal. i Bukow. 6% los. w 15 lat.	90	10	91	20
Tow. kr. m. 6% w. a. w 15 lat.	—	—	—	—
„ „ 6% w. a. w 30 lat.	—	—	—	—
4. Obligi za 100 zł.				
Indemniz. galic. 5% m. k.	83	75	84	65
Pożyczki kraj. z r. 1873 po 6% w. a.	89	50	92	—
5. Losy Miasta Krakowa	14	—	15	50
„ „ Stanisławowa	20	50	22	50
6. Monety.				
Dukat holenderski	5	75	5	87
Dukat cesarski	5	80	5	92
Napoleondor	9	80	9	92
Półimperyał	9	92	10	12
Rubel rossyjski srebrny	1	72	1	82
„ „ papierowy	1	53	1	55
100 marek niemieckich	60	50	61	50
Srebro	113	50	115	50
Kupony w srebrze	113	—	115	—

(bez kupona; bez kupona bieżącego; bez kupona)

Kurs giełdy wiedeńskiej.

dnia 7 lutego 1877.

	płacą.	żądają.
1. Dług Państwa.		
Jednolity dług Państwa w banknot.		
maj-listopad	62.80	63.—
luty-sierpień	63.—	63.20
Jednolity dług Państwa w srebrze.		
styczeń-lipiec	68.40	68.60
kwiecień-październik	68.40	68.60
Losy z roku 1839 całe	287.50	288.50
„ „ 1839 piąta cześć 4%	287.50	288.50
„ „ 1854 po 250 złr.	107.75	108.—
„ „ 1860 po 500 złr. 5%	110.80	111.20
„ „ 1860 po 100 złr. 5%	118.—	118.50
„ „ 1864 (z premią) po 100 złr.	134.90	135.20
„ „ 1864 „ po 50 złr.	134.50	135.—
Renty Como po 42 lir. aus.	21.50	22.50
Listy zastaw. domen państw. po 120 złr. 5%	144.—	145.—
Austr. asyg. skarb. zwrotne 1878 5%	99.15	99.40
Austr. renta zł. wolna od podatk. 4%	74.80	74.95
2. Obligacye indemn. 5% za 100 złr.		
Czech	100.50	101.50
Bukowiny	81.50	82.50
Galicyi	83.75	84.50
Niższej Austryi	100.75	101.25
Siedmiogrodu	71.75	72.50
Węgier	73.—	74.—
3. Inne pożyczki publiczne.		
Galic. pożyczka krajowa z r. 1873 6%	—.—	—.—
4. Akcye.		
Bank Anglo-aust. 200 zł. emit. zł. 120	79.—	79.05
Inst. kred. dla handlu po 160 zł.	148.30	148.50
Niższo-austr. tow. eskomt. po 500 zł.	690.—	795.—
Gal. banku hip. po 200 złr.	—.—	—.—
Gal. banku handl. i prz. a 200 zł. wpł. 40%	—.—	—.—
Gal. zakł kredyt. ziemski a 200 zł.	—.—	—.—
Banku narodowego a 600 złr.	839.—	842.—
Kol. Albrechta a 200 złr. w srebrze	—.—	—.—
Austr. tow. żeglugi par. po 500 zł. m. k.	344.—	346.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł m. k.	133 50	135.50
Kol. Preszów-Tarn. (w. c.) a 200 zł. w sr.	—.—	—.—
Półn. kolej po 1000 złr.	1812.—	1817.—
Kol. Kar. Ludwika po 200 zł. m. k.	211.—	211.50
Lwow. Czern. kolei po 200 zł. w. a. w sr.	113.50	114.—
Tow. kol. żel. państ. po 200 zł. m. k.	241.50	242.50
Połud. kol. państw. po 200 zł. w. a.	78.—	78.50
I. Kol. węg. gal. a 200 zł. w sr.	82.—	83.—
5. Listy zast. losowane.		
Ogólny rolniczo-kredytowy Zakład dla Galicyi i Bukowiny, w 15 l. 6%	90.—	91.—
Powsz. austr. zakł. kred. ziem. 5% w sr.	105.—	105.50
Gal. zakł. kr. ziem. Krak. los. w 18 l. 6%	88.—	89.—
„ „ „ „ „ „ w 20 „ 7%	97.—	98.—
„ „ „ „ „ „ w 36 „ 5½	86.75	87.50
Gal. Tow. kred. w. a. po 4%	76.50	77.—
„ „ „ „ po 5%	83.25	84.—
„ „ „ „ po 5% w 37 latach zwrotne	83.25	84.—
Gal. banku hipot. po 6%	86.50	87.—
Gal. zakł. kred. włość. po 6%	91.75	92.—
Tow. kred. miejs. lw. w 15 l. wyl. po 6%	81.—	82.—
„ „ „ „ w 30 l. wyl. po 6%	—.—	—.—
Banku narodowego po 5%	—.—	—.—
Węg. tow. ziem. po 5½%	—.—	80.—
„ „ „ po 5%	86.—	86.25
6. Obligacye z prawem pierwszeństwa (za 100 zł.).		
Kol. Albrechta a 300 zł. 5% w. a.	67.25	67.75
Tow. kol. żel. Preszów-Tarnów (w. cz.) a 300 zł. 5% w srebr.	—.—	—.—
Kol. pół. po 100 zł. m. k.	100.—	100.50
„ „ „ 100 zł. w. a.	94.50	95.50
Kol. gal. Kar. Ludw. po 300 zł. 5%	101.50	102.—
„ „ „ „ II. emisyi	98.40	98.70
„ „ „ „ III. „	96 25	96.75
„ „ „ „ IV. „	95.20	95.60
Kol. Lwow.-Czer.-Jas. III. emis. à 300 zł. 5% w srebrze z r. 1865	77.25	77.75
z r. 1867	77.50	78.—
z r. 1868	68.75	69.25
z r. 1872	—.—	63.—
Węg. gal. kol. à 200 zł. 5% w srebrze	64.50	65.—
7. Losy.		
Inst. kred. dla hand. i prz. po 100 zł. w. a.	162.75	163.25
Clarego po 40 zł. m. k.	31.—	31.50
Tow. żegl. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	94.75	95.25
Keglevicha po 10 zł. m. k.	14.—	14.50
Losy miasta Krakowa	14.25	15.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	32.—	33.—
Palfiego po 40 zł. m. k.	29.—	29.50
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	13.60	14.—
Salma po 40 zł. m. k.	39.—	40.—
St. Genois po 40 zł. m. k.	20.—	21.—
Poż. miasta Stanisławowa po 20 zł. w. a.	21.—	—.—
Poż. Tryestu po 100 zł. m. k.	121.—	—.—
„ „ 50 zł. m. k.	60.—	61.—
Waldsteina po 20 zł. m. k.	23.25	23.75
Windischgrätza po 20 zł. m. k.	24.—	25 —
Weksle (na 3 miesiące).		
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	—.—	—.—
Berlin za 100 mark w. n p.	60.20	60.35
Frankfurt za 100 mark p.	60.20	60.35
Hamburg za 100 mark w. p. n.	60.20	60.35
Londyn za 10 ft. szt.	123.65	124.—
Paryż za 100 fr.	49.10	49.20
Kurs złota.		
Dukat cesarski men.	5.87.—	5.86.—
„ pełnej wagi	5.88.—	5 90.—
Korona	—.—	—.—
20-frankówka	9.87.—	9.88.—
Rosyjski imperyał	—.—.—	—.—.—
Talar związkowy	—.—	—.—
Srebro	115.25	115.50

Z lwowskiej Izby handlowej i przemysłowej.

Telegrafowany kurs wiedeński.

9 lutego 1877.

	złr.	ct.
Jednolity dług państwa w banknotach	63	—
„ „ „ w srebrze	68	55
Losy pożyczki z roku 1860	111	50
Akcye banku wiedeńskiego (ex dividende)	835	—
„ „ kredytowego bez kuponu	148	20
Londyn 10 funtów szterlingów	123	—
Srebro	114	50
Napoleondor	9	83½
Dukat cesarski men.	5	88
100 marek	60	45
Renty w złocie	74	35

Dziennik Urzędowy.

(585 3—3) **Edykt.**

L. 17306. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu, wzywa posiadacza utraconej karty zastawu Przemyskiej kasy oszczędności, z dnia 18 czerwca 1875 n. 1680, na bindę z pereł i dwa kolce z rautami, brzmiącej i na imię Machli Arm wystawionej, aby w ciągu jednego roku zgłosił się przed sąd tutejszy i objawił swoje posiadanie. W przeciwnym razie, karta powyższa będzie uznana za nieważną i skutki prawne z tejże wypływające za zgasłe.

Przemyśl dnia 10 stycznia 1877.

(364 2—3) **Edykt.**

L. 5753. C. k. Sąd obwodowy w Nowym Sączu uwiadamia p. hr. Julię Cichońską, iż Wilhelm Rau de preas. 26 września 1876 r. l. 4620 uchwałą z dnia 30 września 1876 r. l. 4620, dozwolenie celem zabezpieczenia pretensyi jego 10.000 rubli srebrn. z procentami, zapowiedzeni na wynagrodzenie asekuracyjne w kwocie około 4000 zł. w. a. Julii hr. Cichońskiej od Towarzystwa wzajemnych ubezpieczeń w Krakowie należącego się, że opalone w Zagorzanach budynki i zarządzenie zanotowania tego w Krakowie, zakazując wydanie tej premii asekuracyjnej.

Ponieważ miejsce pobytu Julii hr. Cichońskiej nie jest wiadome, przeto ustanawia się dla tejże kuratora w osobie adw. Dr. Kapiszewskiego w Gorlicach z podstawieniem adw. Dr. Zduchowskiego w Limanowy, doręczając rzeczoną uchwałę pierwszemu z nich.

Wzywa się Julię hr. Cichońska, aby użyła wszelkich środków do obrony służących, potrzebnch dokumentów udzieliła powyższemu kuratorowi Dc. Kapiszewskiemu' lub innego obrońcę obrała sobie i sądowi obwodowemu domiosła, sama bowiem skutki nieprzyjazne przypisać by sobie musiała.

C. k. sąd obwodowy.

Nowy Sącz 23 grudnia. 1876.

(601) **Obwieszczenie.**

L. 29. C. k. sąd obwodowy jako handlowy w Złoczowie, podaje do wiadomości, że na podstawie uchwały tego sądu z dnia 30 grudnia 1876 r., l. 12.525, w tutejszosądowym rejestrze handlowym dla firm spólnych, przy zarejestrowanej tamże Tom. II, firmie spólnej Nathansohn et Kallir, dnia 1 stycznia 1877 r., na stronie 9 i 10 zapisano, że do istniejącej pod powyższą firmą jawnej spółki handlowej, pp. Aleksander Nierenstein zamieszkały w Wiedniu (Johannesgasse nr. 18) i Maks Nierenstein, zamieszkały w Brodach, obaj dotychczasowi prokurzyści tej firmy, dalej p. Aleksander Kallir, kupiec w Lipsku (Auenstrasse nr. 39) zamieszkały, pod dniem 15 grudnia 1876 r., jako jawni spólnicy przystąpili, że zatem ta spółka handlowa, obecnie ze spólników pp. Nathana Kallira, Hirscha czyli Henryka Nierensteina, i pp. Aleksandra Nierensteina, Maksa Nierensteina i Aleksandra Kallira się składa, w końcu, że tym trzem ostatnim nowo przybyłym spólnikom — przysłuża prawo podpisywania firmy Nathansohn et Kallir.

Złoczów dnia 19 stycznia 1877.

(612 1—3) **Edikt.**

Z. 70.158. Vom Lemberger k. k. Landesgerichte wird anläßlich des von den jetzigen Eigenthümern der Lemberger Realität C. Nr. 135¾ unterm 24 December 1876 zur Zahl 70.158 eingebrachten Gesuches, um Löschung der nachbenannten im Activstande der Lemberger Realität C. Nr. 135¾ vorkommenden Anmerkungen längst rechtskräftiger abweislicher Bescheide des bestandenen Lemberger Civil-Magistrats, als:

a) Dom 27 pag. 288 n. 7 haer. z. Zahl 7068/1815, ergangen über Einschreiten des Moses Wittels,

b) Dom. 27 pag. 289 n. 9 haer. z. Zahl 13102/1820, ergangen über Einschreiten des Berisch Wittels,

c) Dom. 27 pag. 290 n. 12 haer. zur Z. 18750/1833, ergangen über Einschreiten der Chane Itte Pesches,

d) Dom. 27 pag. 293 n. 14 haer. zur Zahl 11760/1835, ergangen über Einschreiten des Adv. Kolischer, endlich

e) Dom. 27 pag. 235 n. 16 haer. zur Zahl 203/1843, ergangen über Einschreiten der Feige Katz, Leisor Schapira, Fradel, Hersch u. Baruch Katz, für die dem Leben u. Wohnorte nach unbekannten Interessenten Moses Wittels, Berisch Wittels. Chane Itte Pesches, Feige Katz, Fradel Katz und Hersch Katz, resp. für deren ebenfalls unbekannte Erben, der Herr Adv. Dr. Byk zum Curator ad actum bestellt, demselben der über jenes Gesuch unter einem ergehende willfahrende Bescheid zugestellt, und hievon die letztgenannten Interessenten mittelst gegenwärtigen Edicts verständigt.

Vom k. k. Landesgerichte.

Lemberg, am 20 Jänner 1877.

(738) **Kundmachung** (703)

in Feuer-Versicherungsgeschäften.

Die Direction der k. k. priv. wechselseitigen Brandschaden-Versicherungs-Anstalt in Wien beehrt sich nachstehende Gebarungs-Resultate zur allgemeinen Kenntniß zu bringen.

Im Laufe des Jahres 1876 sind 2031 Theilnehmer mit 3998 Versicherungen im Werthe von 20,442.850 fl. neu beigetreten, ein Zuwachs, wie er seit dem Bestande der Anstalt noch in keinem Jahre erreicht wurde, so daß der Gesammt-Versicherungswerth mit Ende 1876 die Höhe von 176,718.675 fl. betragen hat.

Aus Anlaß von 272 Brandfällen wurden an 516 Theilnehmer Vergütungen im Gesammtbetrage von 312.055 fl. ausbezahlt, der Vorschußfond hat die Höhe von 1,296.715 fl. 96 kr. erreicht.

Die auf je 100 des Classenwerthes entfallende Umlage, welche im Vorjahre 68 kr. und vor zwei Jahren 70 kr. betragen hat, wurde für das heurige Jahr mit nur 65 kr. festgesetzt.

Die Einzahlung des Jahresbeitrages kann bei der Anstalt in Wien, oder bei der Hauptkommandite in Lemberg zu Handen des Hrn. Dr. Eduard Feiles stattfinden, bei welchem auch der Jahresbericht sammt den Rechnungs-Ausweisen einzusehen ist.

Die P. T. Herren Vereinstheilnehmer werden ersucht, ihren Beitrag längstens bis Ende März 1877 zu berichtigen, da dieselben sonst Gefahr laufen, nach § 69 der Statuten den Anspruch auf die Vergütung eines Brandschadens zu verlieren, der sie, während der Dauer des Rückstandes treffen sollte.

Wien, am 31 Jänner 1877.

Von der Direction der k. k. pr. wechselseitigen Brandschaden-Versicherungs-Anstalt.

(737 1—3) **Edikt.**

Z. 4145. Vom k. k. Bezirksgerichte zu Zborów wird hiemit bekannt gegeben, daß zur Hereinbringung der Summe pr. 385 fl. ö. W. s. N. G., die executive Feilbietung des den Schuldnern Benjamin und Sara Beile Eheleuten Pasternak eigenthümlichen, keinen Tabularkörper bildenden, in Zbarów sub Nr. 31 gelegenen Kramladens zu Gunsten des Abraham Aron Auerbach in drei Terminen, und zwar: am 6 März 1877, am 22 März 1877 und am 20 April 1877, jedesmal um 10 Uhr Vormittags wird vorgenommen werden, und zwar unter nachstehenden Bedingungen:

1. Zum Ausrufspreise wird der gerichtlich erhobene Schätzungswerth von 300 fl. ö. W. bestimmt.

2. Jeder Kauflustige ist gehalten vor Beginn der Licitation zu Händen der Commission ein 10% Vadium im Betrage von 30 fl. öst. W. baar zu erlegen, welches Vadium nach Schluß der Licitation den Minderbietenden sogleich zurückgestellt, wogegen jenes des Meistbieters zurückgehalten, und ihm in den Kaufpreis eingerechnet werden wird.

Sollte der Executionsführer oder dessen Rechtsnehmer mitlizitiren wollen, so wird er vom Erlage des Vadiums befreit sein.

Die übrigen Feilbietungs-Bedingungen können in der hiergerichtlichen Registratur eingesehen werden.

Zbarów, am 8 August 1876.

(545 1—3) **Edykt.**

L. 39/cyw.. C. k. sąd obwodowy w Nowym-Sączu zawiadamia niniejszym edyktem, p. Tomasza Klimkowicza, że przeciw niemu p. Jan Jenkner wniósł skargę, o uznanie prawa własności realności Nr. 181 w Nowym-Sączu i zaintabulowanie powoda za właściciela tejże. w załatwieniu której, polecono wniesienie obrony w dniach 90, pod rygorem §. 32 post. cyw.

Gdy miejsce pobytu pozwanego nie jest wiadomem, przeto sąd obwodowy w celu zastępowania pozwanego, na koszt i niebezpieczeństwo tegoż, ustanowił p. adw. Dr. Zielińskiego, z podstawieniem p. adw. Dr. Bersona, jego kuratorem, z którym spór wytoczony, według ustawy postępowania sądowego w Galicyi obowiązującego, przeprowadzonym będzie.

Zaleca się zatem niniejszym edyktem pozwanemu, aby w zwyż oznaczonym czasie, albo wniósł obronę, lub też potrzebne dokumenta ustanowionemu kuratorowi udzielił, lub wreszcie innego obrońcę sobie wybrał i o tem sądowi obwodowemu w doniósł, w ogóle zaś, aby wszelkich możebnych do obrony środków prawnych użył, w razie bowiem przeciwnym, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Nowy-Sącz. dnia 13 stycznia 1877.

(733) **Ogłoszenie.**

L. 7. Komisya hipoteczna Przeworskiego c. k. sądu powiatowego zawiadamia, iż dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Zagórze, tamże dnia 16 lutego 1877 rozpocznie.

Każdy mający interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub ochrony swych praw za stosowne uzna.

Przeworsk 30 stycznia 1877.

(647) **Edykt.**

L. 20.332. C. k. sąd obwodowy w Tarnowie podaje do powszechnej wiadomości, że na zasadzie poczynionych w myśl §. 74 art. konk. wniosków wierzycieli, tymczasowy zarządca masy konkursowej Michała Szapiry p. adw. Dr. Tokarz, w tymże urzędzie zatwierdzonym, zastępcą zarządcy masy p. adw. Dr. Foryst, ustanowionym został.

Tarnów dnia 30 grudnia 1876.

(759) **Ogłoszenie.**

L. 187. C. k. sąd powiatowy zawiadamia, że dochodzenia miejscowe celem założenia księgi hipotecznej dla gminy katastralnej Ilkowice, dnia 16 lutego 1877 r. rozpoczyna.

Każdy, kto ma interes prawny w zbadaniu stosunków posiadania, może się zgłosić i wszystko przytoczyć, co dla wyjaśnienia lub uchronienia swoich praw, za stosowne uzna.

Tarnów dnia 6 lutego 1877.

(760) **Ogłoszenie.**

L. 185. C. k. komisya hipoteczna zawiadamia, iz złożone zostały w c. k. sądzie deleg. miejskim do powszechnego przejrzenia arkusze posiadania i inne akta służyć mające do założenia księgi hipotecznej dla gminy Biała.

Zarzuty przeciw prawdziwości arkuszów posiadania wnoszone być mogą w sądzie powiatowym lub przed komisarzem hipotecznym dnia 19 lutego 1877 r., w którym dalsze dochodzenia miejscowe prowadzone będą.

Tarnów dnia 6 lutego 1877.

Nr. 303. (642 3—3)

Concurrenz-Kundmachung.

Vom gefertigten k. k. Lottoamte wird bekannt gegeben, daß die mit der Verpflichtung einer Kautionsleistung von 1000 fl. reelen Werthes verbundenen Lemberg Wiener Kollektur Nr. 108/696 in Saybusch im Wege der öffentlichen Concurenz verliehen werden wird. Die mit 50 kr. Stempel und dem Reugelde von 30 fl. zu versehenden Offerte sind beim k. k. Lottoamte in Lemberg lengstens bis 25 Februar 1877 um 12 Uhr Mittags zu überreichen.

Die näheren Bedingungen können beim gefertigten Lottoamte in den üblichen Amtsstunden eingesehen werden.

K. k. Lottoamt.

Lemberg am 2 Februar 1877.

(691 2—3) **Edikt.**

Z. 77. Zur Liquidirung der bei der Concursmasse des Peretz Hecht nachträglich angemeldeten Forderungen wird die Tagfahrt auf den 13 Februar 1877 um 10 Uhr Vormittags im V. Bureau des k. k. Kreisgerichtes Stanislau bestimmt und werden hiezu die Concursgläubiger geladen. Stanislau 2 Jänner 1877.

(761 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 7468. C. k. sąd powiatowy w Rymanowie przeprowadzi dnia 26 lutego, 5 i 12 marca 1877 r. o godzinie 10 rano, celem ściągnienia dla Oryma Dymona wierzytelności 94 zł. a. w. z pn., przymusową sprzedaż realności włościańskiej w Jaśliskach pod l. k. 151 położonej, dłużnika Wojciecha Ciupkiewicza własnej, ciała tabularnego niestanowiącej, w drodze publicznej licytacyi.

Cena szacunkowa realności tej wynosi 530 zł., wadyum zaś 10% takowej.

Resztę warunków, tudzież akt opisania i ocenienia mogą być przejrzane w sądzie.

Rymanów 17 grudnia 1876.

(764 1—3) **Obwieszczenie.**

L. 54778. W celu przeprowadzenia likwidacyi wierzytelności do masy rozbiorowej firmy handlowej Lam & Kohn dodatkowo zgłoszonych, wyznaczam termin na dzień 12 marca 1877 r. o godz. 10 przed południem, na który wszystkich wierzycieli wzywam.

Lwów dnia 6 lutego 1877.

C. k. radca i komisarz konkursowy, Michalewski.

(747 1—3) **Edykt.**

L. 818. C. k. sąd powiatowy w Winnikach ogłasza niniejszem, że arkusze posiadania w formie wykazów hipotecznych sporządzone wraz z prostowanemi kopiami map katastralnych protokołami parcelowemi i protokołami dochodzeń gminy katastralnej Głuchowice złożone będą w tutejszym sądzie do powszechnego przejrzenia.

Zarazem wyznacza się termin na dzień 13 lutego 1877 r. o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie, na którym w razie zgłoszenia zarzutów przeciw prawdziwości wykazów posiadania, a względnie wykazów hipotecznych dalsze dochodzenia prowadzone będą. C. k. sąd powiatowy.

Winniki 7 lutego 1877.

(766 1—3) **Edykt.**

L. 80. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany Sek. II we Lwowie wiadomo czyni, że w skutek wezwania c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 22 grudnia 1876 l. 67911, rozpisuje się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. 33, 63 i 64, tudzież połowy realności pod l. 30, 65 i 74 w Hołosku wielkim położonych, do masy rozbiorowej Augusta Schumana należących, która się odbędzie w tutejszym sądzie w dwóch terminach, to jest: na dniu 13 marca i 16 kwietnia 1877 r., każdym razem o godzinie 9 przed południem:

Cenę wywołania stanowi kwota szacunkowa wedle inwentarza, to jest: 12606 zł. 34 ct. w. a., a chęć kupienia mający ma złożyć 10% tej ceny jako wadyum.

Gdyby na wyżej wyznaczonych terminach powyższe realności sprzedanemi nie były, wyznacza się do ułożenia łżejszych warunków, termin na dzień 26 kwietnia 1877 r. o godzinie 9 przed południem.

Resztę warunków licytacyjnych jako też ekstrakt tabularny w mowie będących realności przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Busk dnia 5 stycznia 1877 r.

(767 1—3) **Edykt.**

L. 10276. C. k. sąd powiatowy miej. delegowany dla okolicy miasta Lwowa Sek. II czyni wiadomo, iż na żądanie uprzywil. zakładu kredytowego włościańskiego, w celu zaspokojenia resztującej dłużnej kwoty 1049 zł. 30 ct. w. a., z większej 1500 zł. w. a., pochodzącej z odsetkami po 12% od 9 października 1873 r. aż do dnia rzeczywistej zapłaty; tudzież dalszemi 3% odsetkami, od kwoty w należytym czasie nie uiszczonej, na koniec na zaspokojenie kosztów w kwocie 5 zł. 98 ct. w. a, i obecnie przyznanych kosztów egzekucyjnych 7 zł. 62 ct. w. a., przymusowa sprzedaż realności dłużników Ignacego i Katarzyny Weber własnej w Signiówce pod Nr. 2/118 położonej, w drodze publicznej licytacyi w dniu 12 marca, na dniu 12 kwietnia i na dniu 14 maja 1877 r., każdym razem o godzinie 10 przed południem w tutejszym sądzie przedsięwziętą zostanie.

Cena wywołania stanowi 3000 zł. w. a. a chęć kupienia mający złożyć ma 300 zł. w. a., jako wadyum w gotówce w obligacyach państwa, w listach zastawnych towarzystwa kredytowego, albo w listach zastawnych zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie wraz z kuponami nie zapadłemi według ostatniego kursu w „Gazecie Lwowskiej" uwidocznionego.

Bliższe warunki przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Lwów dnia 8 listopada 1876.

(746 1—3) **Edikt.**

Z. 1298. Vom k. k. Bezirksgerichte in Łopatyn wird bekannt gegeben zur Hereinbringung der dem Abraham Czop gebührenden Forderung pr. 1000 fl. s. N. G. h. g. am 28 Februar 1877, 28 März und am 24 April 1877, jedesmal um 11 Uhr Vormittags die executive Veräußerung der sub Nr. 72 in Niemiłów gelegenen Realität des Konstantin Sekunda stattfinden wird.

Der Schätzungswerth dieser Realität beträgt 5505 fl., das Vadium 550 fl. 50 kr. ö. Währung.

Die weiteren Licitations-Bedingniss stehen in der h. g. Registratur zur Einsicht der Interessanten offen.

Łopatyn, 23 Oktober 1877.

(752 1—3) **Edykt.**

L. 2680. Ces. król. Sąd krajowy w Krakowie na zasadzie §. 63 ordynacyi konkursowej z r. 1868, zezwolił na otwarcie konkursu na majątek Ferdynanda Herzka, nieprotokołowanego kupca w Suchy, a mianowicie na majątek ruchomy gdziekolwiekby się takowy znajdował, a na majątek nieruchomy o tyle, o ile takowy położonym jest w tych krajach, w których ordynacya konkursowa z dnia 25 grudnia 1868 r. obowiązuje.

Komisarzem konkursowym ustanawia się p. Dubowskiego, c. k. sędziego powiatowego w Slemieniu, a tymczasowym zarządcą masy p. adwokata Dr. Bogdanskiego w Żywcu.

Wierzycieli wzywa się niniejszem, aby na terminie dnia 19 lutego 1877 roku, przed komisarzem konkursowym wyznaczonym, za przedłożeniem dokumentów, któreby ich pretensye wykazywały, oświadczyli się co do potwierdzenia tymczasowego zarządcy masy, lub co do ustanowienia innego i zastępcy, tudzież aby wybrali wydział wierzycieli.

C. k. sąd krajowy wzywa tych wierzycieli, którzy swych pretensyi przeciwko masie konkursowej chcą dochodzić, aby takowe, nawet w tym przypadku, gdyby się proces w toku znajdował, do dnia 3 kwietnia 1877 r. w c. k. sądzie powiatowym w Ślemieniu, podług przepisu ordynacyi konkursowej, unikając szkodliwych skutków prawa zgłosili, a na terminie na dniu 1 maja 1877 r. o godzinie 10 z rana w biurze komisarza konkursowego, oznaczonym, wywierzytelnili i swoje wnioski co do oznaczenia pierwszeństwa swych pretensyi poczynili.

Wierzycielom, którzy pretensye swoje zgłoszą, a na owym terminie będą obecni, przysłuża prawo, na miejsce tymczasowego zarządcy masy, jego zastępcy i wydziału wierzycieli, którzy dotąd obowiązki te sprawiali, powołać ostatecznie osoby, w których zaufanie pokładają.

Wierzyciele, którzy w Ślemieniu lub w jego pobliżu nie zamieszkują, winni są przy zgłoszeniu wymienić pełnomocnika w tymże miejscu zamieszkałego, w celu doręczenia uchwał sądowych, w przeciwnym bowiem razie na wniosek komisarza konkursowego, wierzycielom rzeczonym na ich niebezpieczeństwo i koszt, kurator ustanowionym by został.

Dalsze ogłoszenia w toku postępowania konkursowego umieszczone będą w urzędowej „Gazecie Lwowskiej".

Termin do likwidacyi oznaczony, jest zarazem terminem co do układów z wierzycielami.

Kraków dnia 3 lutego 1877.

(763 1—3) **Edykt.**

L. 632. C. k. wyższy sąd krajowy lwowski podaje w myśl §§ 14 i 20 ustawy z dnia 25 lipca 1871 r. Nr. 96 Dz. u. p. do wiadomości powszechnej, iż termin celem zgłoszenia praw i pretensyi z powodu zamierzonego utworzenia nowego ciała tabularnego dla realności pod l. k. 292 w mieście Kołomyi, w tamtejszym powiecie sądowym i podatkowym położonej, jako też intabulacyi małżonków Ebera Herscha i Mariem Blitzerów za właścicieli tej realności, pierwszym tutejszo-sądow. edyktem z dnia 4lipca 1876 l. 13.595 wyznaczony minął i przeto wszystkich tych, którzy z przyczyny istnienia lub porządku tabularnego wpisów odnoszących się do wspomnionego ciała tabularnego za pokrzywdzonych się uważają, niniejszem wzywa, by zarzuty swe do dnia 31 maja 1877 r. włącznie w c. k. sądzie obwodowym w Kołomyi zgłosili, w przeciwnym bowiem razie rzeczone wpisy moc wpisów księgi gruntowej osiągną.

Wreszcie czyni się także uwagę, iż restytucya lub przedłużenie terminu powyższego dla stron pojedyńczych miejsca nie ma.

Lwów dnia 16 stycznia 1877.

(606 1—3) **Edykt.**

L. 7298. C. k. sąd powiatowy w Kałuszu wzywa z życia i miejsca pobytu niewiadomych spadkobierców Ignacego Weisera, byłego kastnera przy c. k. urzędzie gospodarczym, bez rozporządzenia ostatniej woli, dnia 12 maja 1810 zmarłego, ażeby w przeciągu jednego roku od daty poniżej położonej licząc, w tutejszym sądzie z wykazaniem swych praw dziedziczenia, swoje oświadczenie do spadku tego tem pewniej wnieśli, ile że w razie przeciwnym, spadek tylko oświadczonym przyznanym zostanie, zaś ta część spadku, do której się nikt nie oświadczy, lub też gdyby w ogóle nikt deklaracyi spadkowej nie wniósł, cały spadek na rzecz wysokiego skarbu przypadnie.

Z c. k. sądu powiatowego.

Kałusz dnia 30 listopada 1876.

(725 1—3) **Konkurs.**

L. 661. Przy sądzie krajowym krakowskim, opróżnioną została posada woźnego, z roczną płacą 300 zł., dodatkiem aktywalnym 24%, umundurowaniem i prawem postąpienia na wyższą płacę statową.

Podania o tę lub inną, przy sądach kolegialnych lub powiatowych, opróżnić się mogącą posadę woźnego, w myśl rozporządzenia Ministerstwa obrony krajowej 12 lipca 1872 r. l. 98, dpp. ułożone wnosić należy w cztenech tygodniach od dnia 10 lutego 1877. do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie.

Prezydyum sądu krajowego wyższego.

Kraków 3 lutego 1877.

(724 1—3) **Konkurs**

L. 687. Przy sądzie krajowym wyższym w Krakowie opróżnioną została posada radcy, w VI randze z płacami sostemizowanemi.

Kompetenci wniosą podania do Prezydyum sądu krajowego w Krakowie, w dniach 14, od dnia trzeciego ogłoszenia tego konkursu, w gazecie wiedeńskiej.

Prezydyum c. k. sądu krajowego wyższego.

Kraków 3 lutego 1877.

(731 1—3) **Edykt.**

L. 6674/76. C. k. sąd powiatowy w Leżajsku, czyni wiadomo, iż dnia 13 marca 1877, 3 kwietnia 1877, i 17 kwietnia 1877 r. każdym razem o godzinie 9 rano, odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa sprzedaż realności pod Nk. 126 w Sarzynie położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, le'ącej masy Julianny Szych własnej, w sprawie Samuela Rosines pto. 152 złr. Cena wywołania wynosi 80 zł. wadyum 8 zł.

Przy pierwszych dwóch terminach realność ta, tylko za, lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim, także niżej takowej będzie sprzedana.

Resztę warunków wolno w tutejszym sądzie przejrzeć.

Leżajsk dnia 14 września 1876.

Nr. 14601 (544 1—3)

Edikt.

Das Samborer k. k. Kreis Gericht macht bekannt, daß nach fruchtlosem Ablauf der drei ersten Lizitationstermine, zur Hereinbringung der von der deutschen Hypotekenbank in Sachsen-Meiningen wider Anna Br. Türcke und Paul Br. Türcke mit den Urteilen des k. k. Lemberger Landes Gerichtes vom 11 Mai 1872 Z. 22321 und des k. k. Lemberger Oberlandes-Gerichtes vom 25 September 1872 Z. 21355 ersiegten, im Lastenstande der Güter Lubience-Chromohorb und Dołhołuka, dann der Güter Stynawa niżna, Stynawa wyżna, Synowudzko wyżne und niżne, Pobok, Truchanów, Międzybrody und Tyszownica, laut Dom. 485 pag. 268 n. 120 on. im Exekutionswege intabulirten Betrage von 2644. 65 Thlr. 595. 35 Thlr. und 174325·50 Thlr., sammt den von dem Betrage 595·35 Thlr. seit 2 Juli 1871, dagegen von dem Betrage 174325·50 Thlr. seit 2 Jänner 1872 bis zur Zalung laufenden 5% Verzugszinsen, der Gerichtskosten pr. 32 fl. 44 kr. und 70 fl. 53 kr. und der Exekutionskosten pr. 15 fl. 67 kr. 11 fl. 27 kr. 18 fl. 47 kr. 16 fl. 23 kr. 6 fl. 2 kr., dann der Kosten der Schatzung dieser Güter pr. 1737 fl. 38 kr. ö. W. und den weiteren Kosten derselben Schätzung pr. 134 fl. 98 kr., welche für die Herbeischaffung der zur Schätzung nothwendigen Mappen und Parzellenprotokolle bei dem k. k. Katastral-Mappen Archive erlegt wurden, endlich der für das Lizitationsgesuch zuerkannten Kosten pr. 40 fl. 77. kr. ö. W. die neuerliche executive Feilbietung der im ehemaligen Stryjer Kreise und gleichnamigen Bezirke gelegenen, in der galizischen Landtafel dom. 63 pag. 294 und Dom. 44. pag. 343 eingetragenen Güter Stynawa niżna, Stynawa wyżna, Synowudzko wyżne, Synowudzko niżne, Pobok, Truchanów, Międzybrody, Tyszownica dann Lubience mit dem Anteile Chromohorb und Dołhołuka, welche früher der Anna Br. Türcke eigenthümlich gehörten und gegenwärtig als Eigenthum des Josef Schröder laut dom 435 p. 11 n. 26 haer. dom. 275 p. 360 n. 26 haer. pag. 277 n. 27 haer. pag. 309 n. 24 haer. p. 312 n. 27 haer. pag. 317 n. 25 haer. p. 323 n. 26 haer. p. 330 n. 25 haer. p. 335 n. 23 haer. p, 341 n. 23 haer. eingetragen sind, nunmehr in einem Termine und zwar: am 2 Mai 1877 um 10 Uhr Vormittags unter den mit Beschluß vom 14 März 1876. Z. 17438 festgestellten Bedingungen, jedoch mit folgender Aenderung vorgenommen werden wird:

1. zu dem Absatz 2 obiger Lizitationsbedingungen: Als Ausrufspreis wird der ermittelte Schätzungswerth pr. 881.205 fl. 88 kr. ö. W. angenommen. Wenn jedoch Niemand diesen Preis biethen sollte, so findet der Verkauf auch unter diesem Ausrufspreise; aber in keinem Falle unter dem Betrage von 210.000 fl. ö. W. statt.

2. zu dem Absatze 4, das von jedem Kauflustigen zu erlegende Vadium beträgt 5% des Schätzungswerthes im runden Betrage von 44.000 fl. ö. W.

3. zu dem Absatze 5; der Ersteher ist verpflichtet binnen 30 Tagen nach Zustellung des den Feilbietungsakt genehmigenden Bescheides bei Gericht sich auszuweisen, daß er die Forderungen denen Kraft des Gesetzes das Vorzugsrecht zusteht und die dom. 435 p. 6 n. 98 on. hypotezirte Forderung der k. k. österreichischen priv. Nationalbank in Wien vollständig berichtigt, dagegen insoweit der Kaufpreis hinreicht die dom. 275 p. 347 n. 49 on. und dom. 275 pag. 347 n. 50 on. hypotezirten Forderungen in das gerichtliche Deposit erlegt, endlich die Forderung der deutschen Hypotekenbank in Sachsen-Meiningen sammt Nebengebüren insoweit der Kaufpreis hinreicht vollständig berichtigt oder nach Bezahlung der Rückstände die Belassung der Reste obiger Forderungen auf den Gütern erwirkt habe.

Die auf Rechnung der genannten Forderungen baarbezahlten, respective gerichtlich erlegten oder auf den Gütern belaßenen Beträge, werden als auf Abschlag des Kaufschilings gezahlt berechnet.

Die übrigen mit dem Bescheide vom 14 März 1876 Z. 17438 festgesezten Lizitationsbedingungen bleiben unverändert. Für diejenigen Hypotekargläubiger, welche nach dem 18 April 1875 in die Landtafel gelangten oder denen der Lizitazionsbescheid nicht zugestellt werden könnte, wurde als Kurator Adw. Dr. Budzynowski und als dessen Stellvertreter Adw. Dr. Ehrlich bestellt.

Sambor am 30 Dezember 1876.

(735 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 5816. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności 130 zł. 11 ct., odbędzie się dnia 8go i 22go lutego 1877 r. i 8 marca 1877 r., każdym razem o godzinie 10 rano, w tusądowej kancelaryi, przymusowa licytacya realności l. 7/23 w Podsadkach, ś. p. Jana i Teresy Carów własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 400 zł., wadyum wynosi 40 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Szczerzec 5 grudnia 1876.

(635 3—3) **Edykt.**

L. 5222. C. k. sąd powiatowy w Podgórzu zawiadamia niniejszym edyktem sukcesorów Mateusza i Kunegundy Kruczkowskich jakto: Antoniego Kruczkowskiego starszego, Jana Kruczkowskiego starszego, Reginę Kruczkowską, Apolonię z Kruczkowskich Sawicką, Krupską, Karolinę z Kruczkowskich i Ludwikę Gutowską z życia i miejsca pobytu niewiadomych, tudzież ich nieznanych sukcesorów, że na dniu 16 października 1876 r., podali Jan i Anna małżonkowie Kruczkowscy do tegoż c. k. sądu powiatowego skargę przeciw Antoniemu Kruczkowskiemu w Podgórzu i onymże wszystkim o uznanie powoda za właściciela realności pod l. 77/98 w Podgórzu i że do rozprawy ustnej termin na dzień 1 marca 1877 r. o godzinie 9tej przed południem wyznaczono i że na ich koszt i niebezpieczeństwo ustanowił dla nich kuratora w osobie adw. p. Dr. Romana Jakubowskiego w Krakowie, któremu mają udzielić zeswej strony dowodów. albo też żeby innego sądowi przedstawili pełnomocnika, gdyż złe skutki z zaniedbania tego wynikłe sami sobie przypisać będą musieli.

Podgórze dnia 22 listopada 1876.

(736 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 6267. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia, że celem zaspokojenia wierzytelności 73 zl. 50 ct., odbędzie się dnia 8 lutego. 22 lutego, potem 1 marca 1877, każdym razem o godzinie 10 rano, w tutejszosądowej kancelaryi przymusowa licytacya realności l. 10 w Podsadkach, Stefana i Tańki Sewczuków własnej, na rzecz Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie.

Cenę wywołania stanowi wartość szacunkowa 220 zł., wadyum wynosi 20 zł.

Na pierwszych dwóch terminach realność ta tylko za lub wyżej ceny szacunkowej, na trzecim terminie zaś także niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Protokół zajęcia i resztę warunków przejrzeć można w tutejszo sądowej registraturze.

Szczerzec 5 grudnia 1876.

(716 2—3) **Edykt.**

L. 2818. Na zaspokojenie wywalczonej przez Majera Horowitza sumy wekslowej 200 zł. w. a. z pn., odbęzie się w sądzie tutejszym dnia 27 lutego, dnia 15 marca i dnia 19 kwietnia 1877 r. każdym razem o godz. 10 rano, przymusowa publiczna sprzedaż $3^1/_2$ morgów gruntu w Bogdanówce pod Nr. k. 91. Nr. rep. 163 położonych, Wasyla Swerhuna własnych na 315 zł. w. a. oszacowanych, a to przy pierwszych dwóch terminach za i wyżej ceny szacunkowej, na trzecim zas terminie i niżej ceny szacunkowej, jednakże nie niżej kwoty 300 zł. w. a.

Protokoły opisania i oszacowania powyższej realności i warunki licytacyjne w sądzie tutejszym przejrzane być mogą.

Z c. k. sądu powiatowego.

Nowesiolo 15 listopada 1876.

(563 2—3) **Edykt.**

L. 9595. C. k. sąd obwodowyw Kołomyi wiadomo czyni, że przeciwko właścicielowi realności w Baginsbergu, Janowi Filipowi Dörnowi, kuratela, z powodu marnotrawstwa została uchwaloną, i Jerzy Baumung tegoż kuratorem ustanowionym.

Uchwalono w radzie c. k. sądu obwodowego.

Kołomyja dnia 13 grudnia 1876.

(591 2—3) **Edykt.**

L. 14852. C. k. sąd powiatowy miejsko delegowany w Stanisławowie, zawiadamia niniejszem, Alojzego Milerowicza redaktora czasopisma „Hasła“, obecnie niewiadomego miejsca pobytu, że na prośbę Estery Fischler z dnia 16 listopada 1876 l. 14852 w sprawie tejże przeciw niemu o 99 zł. w. a., z pn. celem doręczenia ts. uchwały egzekucyjnej z d. 29 września 1875 L. 10387, dla niego kuratora w osobie adwokata Dr. Kwiatkowskiego w Stanisławowie ustanowiono, i temuż powołaną uchwałę doręczono. Wzywa się więc Alojzego Milerowicza, by o miejscu swego pobytu tutejszy sąd zawiadomił, sobie zastępcę ustanowił, lub ustanowionemu kuratorowi pełnomocnictwo swe udzielił, gdyż skutki zaniedbania tego sam sobie przypisze,

Stanisławów dnia 30 listopada 1876.

(674 3—3) **Edykt.**

L. 10442. C. k. sąd obwodowy podaje do wiadomości, że w sprawie konkursowej Herscha Chajesa, z powodu unieważnienia przeprowadzonej na dniu 7 września 1876 r. likwidacyi, do likwidowania zgłoszonych do tej masy wierzytelności, nowy termin na d. 22 lutego 1877 r. godzinę 10 przed południem wyznaczonym został, na którym wierzyciele u pana komisarza konkursowego adjunkta Kulmena zgłosić się mają.

Na terminie tym wolno będzie wierzycielom, którzy pretensye swe zgłosili, wybrać w miejsce zawiadowcy masy, tegoż zastępcy i wydziału wierzycieli, innych mężów swego zaufania.

Uchwalono w Radzie c. k. sądu obwodowego.

Kołomyja dnia 31 grudnia 1876.

(654 3—3) **Edykt.**

L. 7033. C. k. sąd powiatowy w Bochni podaje do wiadomości, że na zaspokojenie należytości Ryfki Kopold w sumach 200 zł. i 50 zł. a. w. z pn., odbędzie się w tymże sądzie w dniach 26 lutego i 27 marca 1877 r., każdym razem o godzinie 10 rano egzekucyjna sprzedaż, przez publiczną licytacyę realności włościańskiej pod l. 146 w Okulicach położonej, dłużnika Józefa Misiny własnej, ciała hipotecznego niestanowiącej, na obu terminach tylko za cenę szacunkową lub wyżej takowej.

Cena wywołania wynosi 2045 zł. a. w. jako wartość szacunkowa, wadyum zaś 205 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, tudzież akt opisania i oszacowania realności sprzedaż się mającej, można przejrzeć w registraturze sądowej.

Bochnia dnia 8 lutego 1876.

(440 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 5160. C. k. sąd powiatowy w Ropczycach wiadomo czyni, że na zaspokojenie należącej się Samuelowi Bierowi kwoty 1012 zł. w. a, z pn., odbędzie się w tutejszym c. k. sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności włościańskiej, pod nr. 2 w Borku wielkim, dłużników Wojciecha i Katarzyny małżonków Piętow własnej, ciała tabularnego nie mającej, w trzech terminach, a to dnia 9 marca, 23 kwietnia i dnia 18 maja 1877, każdym razem o godzinie 10 przed południem, z dołożeniem, że realność ta na powyższych terminach tylko za lub wyżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie. Gdyby zaś realność ta na powyższych dwóch terminach sprzedaną być nie mogła, to do ułożenia lżejszych warunków licytacyjnych, wyznacza się termin na dzień 11 czerwca 1877 o godz. 10 przed południem, na których się wszystkich wierzycieli, którzy prawo zastawu uzyskali, celem postawienia wniosków, tem pewniej wzywa, ile że niestawiających za bezwarunkowo przystępujących, do wniosków większości się poczyta.

Za cenę wywołania ustanawia się wartość z oszacowania pochodzącą, po odtrąceniu jednak tych z pod egzekucyi uwolnionych 9 stajan w wartości 800 zł. w. a., kwotę 1354 zł. w. a., zaś wadynm 10% od tej kwoty, t. j. kwotę 135 zł. w. a.

Resztę warunków licytacyjnych, jako też akt opisania i oszacowania, mogą sobie chęć kupna mający, przejrzeć w registraturze tutejszego sądu.

Ropczyce 18 grudnia 1876.

(427 3—3) **Edykt.**

L. 3976. Niniejszem wiadomo się czyni, że w sprawie egzekucyjnej Zakładu kred. włośc., przeciw Tryfonowi Gnap pto. 147 zł. z pn., odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności pod l. kons. 18 w Dzięwięcierzu położonej, w dniach 8 marca, 11 kwietnia i 16 maja 1877 o godzinie 10 rano w tutejszym sądzie.

Wadyum wynosi 30 zł. w. a.

Bliższe warunki licytacyi mogą interesanci przejrzeć w dotyczących aktach w tusądowej registraturze.

Z c. k. sądu powiatowego.

Rawa dnia 31 grudnia 1876.

(501 3—3) **Edykt.**

L. 14.496. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia masę spadkową nieobjętą, ś. p. Zofii Emmy dw. im. z Baronów Fölkersahm Mniszkowej, a względnie spadkobierców jej, z imienia, życia i miejsca pobytu nieznanych, że przeciw nim Mieczysław Mniszek, Teodozya z Mniszków Prokopowiczowa, Bolesław Hieronim dw. im. Mniszek, Eligia z Błażowskich Mniszkowa, Ludgarda z hr. Mniszków hr. Stadnicka i Władysław Janicki. pozew o ekstabulacyę kaucyi małżeńskiej 24.000 zł. w. a. z procentami i podciężarami ze stanu biernego dóbr część Stubienko majętności, „część z części dóbr Stubienko i Barycz“ i sum 2000 dukat. i 500 dukat. wytoczyły, na co uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 14.496 pozwanym, wniesienie pisemnej obrony do 45 dni polecono. Oraz postanowił sąd dla tych pozwanych kuratora w osobie adw. Felsztyńskiego, z zastępstwem adw. Dr. Skórskiego i poleca pozwanym, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumieli, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawili, inaczej skutki zaniedbania sami sobie przypisać będą musieli.

Przemyśl 20 grudnia 1876.

(553 3—3) **Edykt.**

L. 6022. C. k. sąd powiatowy w Sieniawie ogłasza, że na zaspokojenie pretensyi c. k. uprzyw. Zakładu kredytowego włościańskiego we Lwowie, w kwocie 200 zł. z pn., odbędzie się publiczna przymusowa sprzedaż realności włościańskiej, pod CN. 431/174 w Cieplicach — dłużników Macieja i Agaty Mis własnej, w trzech terminach, a to na dniu 29 marca i na dniu 26 kwietnia 1877 r., o 10 godzinie rano, tylko za cenę szacunkową 500 zł. lub wyżej, zaś na dniu 7 czerwca 1877 r. i poniżej ceny szacunkowej.

Wadyum wynosi 50 zł.

Bliższe warunki i protokół zastawniczego opisania, można w registraturze przejrzeć.

Sieniawa 28 grudnia 1876.

(564 3—3) **Edykt.**

L. 12.571. Ces. król. sąd miejsko delegowany powiatowy w Rzeszowie, podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 500 zł. w. a. a względnie niespłaconej jeszcze reszty 442 zł. 48 ct., odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego (Galizische Boden Credit Anstalt) w Krakowie w tutejszym sądzie w trzech terminach, t. j. dnia 7 marca, 11 kwietnia i 16 maja 1877 r., każdym razem o godz. 10 przed południem, egzekucyjna licytacya realności, dłużników Antoniego i Ignacego Dobrzańskich własnej, pod l. k. 162 i 93, rep. 16 we Wilkowyji w powiecie rzeszowskim położonej, ciała hipotecznego nie stanowiącej, której cenę wywołania stanowi 1200 zł., zaś wadyum 120 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i resztę warunków licytaczjnych, przejrzeć można w tutejszo-sądowej registraturze.

Rzeszów dnia 23 grudnia 1876.

(717 3—3) **Edykt.**

L. 9920. C. k. Sąd powiatowy w Śniatynie podaje do publicznej wiadomości, że na rzecz zakładu obłąkanych pto. 81 zł. 31 ct. w. a., odbędzie się w dniu 16 lutego i w dniu 16 marca 1877 r., każdym razem o 10 godzinie przed południem, egzekucyjna sprzedaż $^1/_4$ części realności pod l. k. 19 st. 302 I now. w Sniatynie położonej, do spadkobierców Berla Schönera należącej, pod następującymi warunkami;

1. Za cenę wywołania służyć ma wartość szacunkowa, w akcie szacowania z dnia 10 marca 1873 r. do l. 1097 w kwocie 116 zł. $66^1/_4$ ct. w. a., słownie: sto szesnaście zł. $66^1/_4$ ct. w, a.

2. Każdy mający chęć kupienia, winien ełożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako zadatek 20 zł. w. a. w gotówce, lub też w książeczce kasy oszczędności według kwoty imiennej. Zadatek ten zostanie zatrzymany na rzecz najwięcej ofiarującego, i jeżli był w gotówce złożony, będzie wliczony do pierwszej połowy ceny kupna, innym zaś zwrócony po licytacyi.

3. Najwięcej ofiarujący winien złożyć do sądu pierwszą połowę ceny kupna, wliczając w to zadatek w gotówce złożony, zaraz po skończonej licytacyi, drugą połowę zaś w ciągu dni 14 od dnia przyjęcia aktu licytacyi, do wiadomości sądu.

4. Aż do zupełnego uiszczenia ceny kupna, ma nabywca uiszczać po 6% od sta, od pozostałej u niego reszty ceny kupna.

5. Ciężary na tej realności ciężące, ma ponosić nowonabywca od dnia objęcia onej w fizyczne posiadanie.

6. Na wypadek, gdyby wystawiona na licytacyę $^1/_4$ część realności pod l. k. 19 st. 302 I now. w Sniatynie położona, w pierwszych dwóch terminach nie mogła być sprzedaną wyżej lub za cenę wywołania, wyznacza się termin na dzień 23 marca 1877 r. celem ułożenia ułatwiających warunków, poczem $^1/_4$ część tej realności za jakąkolwiek cenę sprzedaną będzie.

7. Skoro najwięcej ofiarujący zapłaci całą cenę kupna, lub wykaże, że wierzyciele chcą pozostawić u niego swoje wierzytelności wprowadza go się na własne żądanie i na jego koszt w fizyczne posiadanie zlicytowanej powyż wspomnionej $^1/_4$ części realności pod l. k. 19 st. $302^1/_4$ nowa, w Sniatynie położonej, wyda mu dekret własności, wykreśli ciężary na niej zabezpieczone i przeniesienie je na cenę kupna.

8. Należytość za przeniesienie własności zapłaci kupiciel ze swego.

9. Jeżeliby najwięcej ofiarujący nie dopełnił wczemkolwiek niniejszych warunków licytacyjnych, sprzedaną zostanie $^1/_4$ część realności pod l. k. 19 st. $302^1/_4$ nową, w Sniatynie położona, niniejszem licytowana, na jego koszt i niebezpieczeństwo, a zadatek, jakoteż uiszczona część ceny kupna, przypadnie na rzecz wierzycieli hypotecznych.

10. Co do ciężarów, podatków i innych danin ciężących na licytowanej części realności, odseła się mających chęć kupienia do ksiąg gruntowych i do c. k. urzędu podatkowego.

Śniatyn 10 stycznia 1877.

(379 3—3) **Edykt.**

L. 18255. Czyniąc zadość prośbie Dyonizego Łapickiego z 21 grudnia b. r. l. 18255 c. k. sąd obwodowy przemyski wzywa na podstawie § 118 ust. hip., nieznanych spadkobierców Józefa Ledra w Mościskach zmarłego, aby swe prawa do sumy 75 zł. w. w. z skryptu Józefa i Teresy Fische ddto. Przemyśl 27 marca 1818 r., pochodzącej na realności proszącego pod l. 261 m. położonej, Dom. I, str. 134, n. 6 cięż. intabulowanej, do dnia 15 stycznia 1878 tem pewniej zgłosili, ile że upływie bezskutecznym tego czasu, suma powyższa z realności Nr. 261 m. wymazaną będzie.

C. k. sąd obwodowy

Przemyśl 17 grudnia 1876.

(392 3—3) **Edykt.**

L. 5226. C. k. sąd powiatowy w Chodorowie zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Stanisława Trybulca, że przeciw niemu Mojżesz Diamandstein, pod dniem 3 maja 1876 r. l. 2588, pozew o zapłacenie 305 zł. a. w. z przynależytościami wytoczył i że z tego powodu c. k. notaryusz Władysław Mikuś, kuratorem dla niego ustanowiony został, a zarazem wzywa go, aby przed terminem dnia 7 marca 1877 r. do rozprawy wyznaczonym, temuż kuratorowi potrzebnej informacyi udzielił, lub sobie inszego zastępcę obrał i o tem sądowi doniósł, gdyż w przeciwnym razie, wynikłe z zaniedbania skutki sam sobie przypisać by musiał.

C. k. sąd powiatowy.

Chodorów dnia 30 listopada 1876.

(699) 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 4820. W celu zabezpieczenia rekonstrukcyi mostu Nr. 57 w długości 166·9 metrów na rzece Wisłoce pod Pilznem i podwyższenia obustronnej grobli gościńca w przestrzeni 283·2 metrów w ciągu gościńca Lwów - Krakowskiego, odbędzie się w c. k. starostwie Tarnowskiem na dniu 26 lutego 1877 r. o 12 godzinie w południe licytacya za pomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna wynosi ogólną kwotę: 42539 zł. 45 ct. Równocześnie zabezpiecza się także budowa mostu tymczasowego na podstawie odrębnych cen jednostkowych.

Życzący sobie objąć to przedsiębiorstwo, zechcą wnieść najdalej do godziny 12 na d. do licytacyi wyznaczonym do c. k. starostwa pisemne oferty z oznajmieniem ceny ofiarowanej, poniżej ceny fiskalnej w odsetkach, z wyrażeniem literami i liczbami z dołączeniem wadyum w kwocie 2127 zł. w. a.

Warunki techniczno-administracyjne, ogólne i szczegółowe wraz z planami, wykazem cen jednostkowych, kosztorysem sumarycznym, niemniej plan i kosztorys budowy mostu tymczasowego, którego koszta w powyższej sumie nie są objęte, znajdują się do przejrzenia w rzeczonem c. k. starostwie.

Oferty nieułożone według przepisu, lub też na terminie nie wniesione nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa.

Lwów dnia 1 lutego 1877.

(378 3—3) **Edykt.**

L. 26737. C. k. Sąd krajowy w Krakowie, w sporze Szymona Kościelnego przeciw Elżbiecie Kościelnej, o rozdział od stołu i łoża, z miejsca pobytu niewiadomej Elżbiecie Kościelnej, ustanawia kuratorem ad actum adw. Dr. Weigla z substytucyą adwok. Dr. Goldmana, zarządza kuratorowi doręczenie wezwania na termin w powyższej sprawie na d. 14 lutego 1877 r. i wzywa kurandkę, aby na powyższym terminie osobięcie lub przez pełnomocnika stanęła, lub wreszcie kuratorowi pełnomocnictwo i informacyę udzieliła.

Kraków 1 grudnia 1876.

(693 3—3) **Edykt.**

L. 11.750. Stanisławowski c. k. sąd obwodowy oznajmia, że na zaspokojenie pretensyi 520 zł. $70^1/_2$ ct. z pn., Dawida Ta... przeciw Apolonii Repelewskiej, dnia 22 lutego 1877 r. o 10 rano egzekucyjna licytacya realności $135^1/_4$, $136^1/_4$ $137^1/_4$ i $138^1/_4$ w Stanisławowie, w sądzie tutejszym przedsięwziętą będzie.

Cenę wywołania stanowi kwota 3084 zł. Wadyum gotówką lub w papierach wartościowych do rąk komisyi licytacyjnej złożyć się mające, oznacza się na 308 zł. 40 ct. w Ekstrakt tabularny i bliższe warunki licytacyjne, w tutejszej registraturze mogą być przejrzane, zaś wykaz zaległych podatków w c. k. urzędzie podatkowym.

Na terminie powyższym, realności rzeczone także niżej ceny wywołania będą sprzedane.

O tem zawiadamia się strony i wierzycieli hypotecznych, dalej Bazylego Korytowskiego i Antoninę Teklę dw. im. Jachimowiczowę i wszystkich, którzyby jako właściciele, lub wierzyciele po dniu 6 września 1876 r. do tabuli weszli, lub którymby obecna lub późniejsze uchwały doręczone być nie mogły, do rąk ustanowionego kuratora Dr. Rosenberga z zastępstwem Dr. Tutaka.

Stanisławów 16 grudnia 1876.

(382 3—3 **Edykt.**

L. 15981. C. k. sąd obwodowy w Tarnopolu podaje do powszechnej wiadomości, że celem uzyskania sumy 1500 zł. w. a. z pn., odbędzie się na rzecz Hersza Goligera, publiczna licytacya $^3/_4$ części realności pod l. 251/1033 i 1403 w Tarnopolu położonej, a wedle Dom. 3 sub. pag. 267 n. 5 i 6 haer, do Grzegorza Czechowskiego należącej, w sądzie tutejszym dnia 9 marca 1877 r. 10 go dzina przed południem, przy którym to terminie wspomniane części realności za jakąkolwiek cenę, sprzedane zostaną.

Cena szacunkowa i wywołania wynosi 5814 zł., zaś wadyum 290 zł.

Bliższe warunki przejrzeć można w tusądowej registraturze.

Tarnopol 31 grudnia 1876 r.

(386 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 3597. C. k. Sąd krajowy w Krakowie uznał uchwałą z dnia 9 grudnia 1876 l. 29950 Tomasza Golińskiego z Mogilan, za marnotrawcę, kuratorem ustanowiono Walentego Wojcika z Mogilan.

C. k. sąd powiatowy.

Skawina 20 grudnia 1876.

(685 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 475. C. k. sąd powiatowy w Rudkach ogłasza, że c. k. auskultant Leon Tanasiewicz, na mocy uchwały c. k. sądu obwodowego w Samborze, z dnia 30 stycznia 1877 r. liczba 1436, za obłąkanego uznany został.

Kuratorem ustanowiono pana Romualda Swiżyńskiego z Rudki.

Z c. k. Sądu powiatowego

Rudki dnia 4 lutego 1877.

(673 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 240. Prezydent c. k. sądu krajowego wyższego w Krakowie zamianował reskryptem z dnia 23 stycznia 1877 r. l. 575 przewodniczącym trybunału sądu przysięgłych przy c. k. sądzie obwodowym w Tarnowie na pierwszą zwyczajną tegoroczną kadencyę, której posiedzenia w dniu 1 marca 1877 r. o godzinie 9 przed południem otwarte będą, prezydenta c. k. sądu obwodowego Ryszarda Zawadzkiego, zastępcami zaś przewodniczącego c. k. radców sądu krajowego: Maksymiliana Grabowskiego, Jana Salskiego, Jana Spławińskiego, Jana Daneckiego, Pawła Mossora i Walentego Siekierzyńskiego.

Z Prezydyum c. k. sądu obwodowego.

Tarnów dnia 2 lutego 1877 r.

(643 3—3) **Edykt.**

L. 4312. C. k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszem, że Zdzisław Zaklika właściciel dóbr Domaszowa w byłym obwodzie Żółkiewskim, uchwałą z dnia dzisiejszego, został uznany za obłąkanego, i wzięty pod kuratelę i że kuratorem jego ustanowiony został p. Wincenty Żelechowski, właściciel dóbr w Karowie.

Z c. k. sądu krajowego.

Lwów dnia 26 stycznia 1877.

(512 3—3) **Obwieszczenie.**

L. 54527. W celu zabezpieczenia budowli konserwacyjnych, wykonać się mających w latach 1877, 1878 i 1879 na trakcie Zakliczyńskim w sekcyi drogowej Ciężkowickiej okręgu budowniczego Nowosandeckiego, odbędzie się w c. k. starostwie w Nowym Sączu na dniu 21 lutego 1877 r. o godzinie 12 w południe licytacya, za pomocą pisemnych ofert.

Cena fiskalna wykonać się mających tych budowli w r. 1877 r. wynosi 1779 zł. $05^1/_2$ ct. w. a.

Bliższe warunki tak licytacyi, jako też budowy, przejrzane być mogą w wymienionem c. k. starostwie w godzinach urzędowych, gdzie też oferty, zaopatrzone w wadyum 5% od ceny fiskalnej z wyrażeniem cen ofiarowanych nie tylko cyframi ale też i literami, w oznaczonym terminie wniesione być mają.

Oferty spóźnione lub nie ułożone według przepisów nie będą uwzględnione.

Z c. k. Namiestnictwa

Lwów dnia 21 stycznia 1877.

(615 1—3) **Edikt.**

Z. 1. Zur Liquidirung für die Ansprüche der Concursgläubiger der Cridatare Jacob Kletter und Chaim Spirman bei dem Bezirksgerichte Halicz vor dem delegirten Concurscommissär Dziama, wird die Tagfahrt auf den 6 März 1877 Vormittags 10 Uhr bestimmt.

Die Wahl des Gläubigerausschusses aber wird am 20 Februar 1877 um 11 Uhr Vormittags daselbst Statt finden.

Halicz, am 11 Jänner 1877.

(558) **Erkenntnisse.**

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag, hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 18 Jänner 1877, Z. 1452, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Jindy a nyni“ in der Zeitschrift „Svobodny obcan“ Nummer 2 vom 13 Jänner 1877 begründet den Thatbestand des im § 65 a St. G. bezeichneten Verbrechens der Störung der öffentlichen Ruhe und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 20 Jänner 1877, Z. 1633, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Leitartikels mit der Aufschrift „Cernajev“ in der Zeitschrift „Pokrok“ Nr. 15 vom 15 Jänner 1877, begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. normirten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe u. Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

Das k. k. Landes- als Strafgericht in Prag hat auf Antrag der k. k. Staatsanwaltschaft in Folge des Beschlusses vom 20 Jänner 1877, Z. 1725, zu Recht erkannt:

Der Inhalt des Artikels mit der Aufschrift „Ein Stückchen Cabinetsjustiz — wo — sagt die Redaction“ in der Zeitschrift „Politik“ (Abendausgabe) Nr. 15 vom 16 Jänner 1877 begründet den Thatbestand des im § 300 St. G. normirten Vergehens gegen die öffentliche Ruhe und Ordnung und wird daher unter gleichzeitiger Bestätigung der verfügten Beschlagnahme auf Grund der §§ 489 und 493 St. P. O. das objective Verfahren eingeleitet, die Weiterverbreitung dieser Druckschrift verboten und die Vernichtung der mit Beschlag belegten Exemplare verordnet.

(583 3—3) **Edykt.**

L. 28239. C. k. sąd krajowy w Krakowie, zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alfreda hr. Wodzickiego, iż masa upadłości Wincentego Kirchmajera wniosła przeciw niemu pozew de praes. 16 listopada 1876 l. 28239, o zapłacenie sumy 600 zł. w. a. zpn., wskutek którego, do wniesienia obrony termin dni 90, pod rygorem prawa wyznaczony i pozwanemu kuratorem adw. Lisowski z substytucyą adw. Goldmana ustanowionym został.

Wzywa się przeto Alfreda hr. Wodzickiego, aby w powyższym terminie obronę wniosł, lub kuratorowi swemu potrzebne informacye i środki obrony udzielił, lub też innego pełnomocnika ustanowił; w razie przeciwnym skutki zaniedbania sam sobie przypisać musi.

Kraków dnia 22 grudnia 1876.

(710 3—3) **Edykt.**

L. 5360/cyw. C. k. sąd powiatowy w Wiśniczu podaje do publicznej wiadomości, że celem zaspokojenia sumy pożyczkowej 150 zł., a względnie niezapłaconej jeszcze reszty 111 zł. 17 kr., odbędzie się na rzecz Galicyjskiego Zakładu kredytowego ziemskiego w Krakowie, w tutejszym sądzie w 3 terminach: dnia 14 marca, dnia 18 kwietnia i dnia 23 maja 1877 r., każdym razem o godzinie 10 rano, egzekucyjna licytacya realności dłużnika Wojciecha Romana własnej, pod l. k. 39 rep. 21 w Borowny położonej, ciała tabularnego nie mającej. Cena wywołania wynosi 400 zł., wadyum 40 zł. w. a.

Protokół zastawniczego opisania i reszta warunków licytacyjnych, mogą być w tutejszej registraturze przejrzane.

Wiśnicz dnia 31 grudnia 1876.

(711 3—3) **Edykt.**

L. 1571. C. k. sąd obwodowy w Przemyślu uwiadamia J. W. p. Helenę hr. Dzieduszycką z miejsca pobytu nieznaną, że p. Bär Stadtfeld z Mościsk, przeciw niej o nakaz zapłaty sumy wekslowej 2737 zł. 50 ct. w. a. zpn. prośbę wniósł, której żądaniu uchwałą z dnia dzisiejszego do l. 1571 zadość uczyniono.

Oraz ustanowił sąd dla tej pozwanej, kuratora w osobie adw. Dr. Mendrochowicza z zastępstwem adw. Felsztyńskiego i poleca pozwanej, ażeby co do swej obrony z kuratorem się porozumiała, lub innego pełnomocnika sądowi w czas przedstawiła inaczej skutki zaniedbania sama sobie przypisać będzie musiała. Przemyśl dnia 31 stycznia 1877.

(415 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 8317. C. k. Sąd obwodowy rzeszowski rozpisuje, w celu zaspokojenia wierzytelności galicyjskiej kasy oszczędności w sumie 9454 zł. 38 ct. w. a., a względnie jej reszty w kwocie 7822 zł. 5 ct. w. a. z odsetkami od 15 lipca 1875 r. bieżącemi, dozwoloną uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 7 grudnia 1872 r. l. 42719, a w skutek prośby galicyjskiej kasy oszczędności, uchwałą sądu tutejszego z 28 marca 1873 r. do l. 954, wstrzymaną egzekucyjną sprzedaż dóbr Swilczy i Kameszyna, obecnie wedle Dom. 409, pag. 144, haer. 24 i 25 do Mendla Kukuk należących, która to sprzedaż w dwóch terminach, to jest: 21 marca 1877 r. i 25 kwietnia 1877 r., każdym razem o godzinie 10 zrana w tutejszym sądzie odbywać się będzie, pod warunkami:

1. Cenę wywołania stanowi wartość dóbr przy udzieleniu pożyczki przyjęta w sumie 61369 zł. 45 ct. m. k. czyli 64438 zł. 23 ct. w. a.

2. Dobra te sprzedane będą ryczałtowo, z wyłączeniem prawa do wynagrodzenia za zniesione powinności poddańcze i bez wszelkiej ewikcyi.

3. Każdy z licytujących winien przed rozpoczęciem licytacyi kwotę 6400 zł. w. a. dać w gotowiźnie lub książeczkach galicyjskiej kasy oszczędności, w listach zastawnych galicyjskiego Towarzystwa kredytowego, lub w galicyjskich obligacyach indemnizacyjnych wedle ostatniego tychże kursu, do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum złożyć. Galicyjskie Towarzystwo kredytowe i galicyjska kasa oszczędności od składania wadyum są uwolnione.

Wadyum w gotowiźnie złożone nabywcy w cenę kupna wliczonem, innym zaś licytującym po ukończeniu licytacyi zwróconem będzie.

Rzeszów 28 grunia 1876.

(418 2—3) **Edykt.**

L. 9905. Zawiadamia się Włodzimirza Bobrownickiego z miejsca pobytu niewiadomego, iż w skutek pozwu przez Dr. Jana Kuczkiewicza adwokata krajowego we Lwowie, o zapłacenie kwoty 64 zł. 50 ct. a. w. z pn., przeciw niemu w dniu 17 listopada 1876 r. l. 8962, wniesionego ustanowionym został dlań kurator adwokat Dr. Binder z substytucyą adwokata Dr. Fechtdegena, któremu ów pozew się doręcza wyznaczając do rozprawy sumarycznej termin na dzień 12 kwietnia 1877 r. o godzinie 9 rano.

Zaleca się tedy rzeczonemu pozwanemu, aby wszelkich możebnych środków do obrony rzeczonemu kuratorowi udzielił lub innego zastępcę sobie obrał i tegoż sądowi oznajmił, gdyż inaczej wynikłe z zaniedbania złe skutki sam sobie przypisaćby musiał.

Rzeszów 4 stycznia 1877.

(425 2—3)

Obwieszczenie licytacyi.

L. 4558. Dnia 22 marca, 12 kwietnia i 3 maja 1877 r., każdym razem o 10 godz. rano, a to na dwóch pierwszych terminach powyżej lub za cenę szacunkową 260 zł., na trzecim zaś poniżej tejże sprzedanym będzie grunt w $1/_6$ roli Buchtowki pod Nr. 244 w Budzowie położony, na zaspokojenie pretensyi Lowi Fiszgrunda pto. 100 zł. z pn,, Józefowi Nowak protokołem z 23 lutego 1876 r. l. 731 zajęty.

Warunki licytacyjne protokół zajęcia i oszacowania wolno interesowanym tutaj przejrzeć lub odpisać.

C. k. sąd powiatowy.

Maków 15 grudnia 1876.

(618 2—3) **Edykt.**

L. 13.063. W dniu 16 kwietnia 1877 r. o 10 godzinie rano, odbędzie się w sokalskim c. k. sądzie powiatowym,. przymusowa publiczna sprzedaż realności gruntowej l. 43 w Tartakowcu Józefa Czwartkowskiego własnej, przedmiotu ksiąg gruntowych nie stanowiącej, celem zaspokojenia wierzytelności Nachmana Linskera w kwocie 500 zł. za jakąkolwiekbądź cenę.

Akt opisania i oszacowania można w sądzie przejrzeć.

Sokal 20 grudnia 1876.

(619 2—3) **Obwieszczenie.**

L. 7389. C. k. sąd powiatowy w Szczercu uwiadamia odnośnie do obwieszczenia z dnia 10 września 1876 r. l. 5422 w Nr. 248, 249 i 250 Gazety Lwowskiej z roku 1876 ogłoszonego, że do przymusowej licytacyi realności Michała Czemerdiaka pod l. 23 w Nikonkowicach, na zaspokojenie wierzytelności galic. banku hipotecznego 23 zł., 23 zł. i 482 zł. a. w., wyznacza się nowy termin na 15 marca 1877 r. o godzinie 10 rano, na którym takowa za jakąbądź cenę za złożeniem zniżonego wadyum 109 zł. a. w. w tutejszo - sądowej kancelaryi, sprzedaną zostanie.

Dalsze warunki przejrzeć można w tut. sądowej registraturze.

Szczerzec dnia 29 listopada 1876.

(633 2—3) **Edykt.**

L. 7877. C. k. sąd powiatowy w Bełzie ogłasza, że Filip Bas właściciel gospodarstwa włościańskiego w Boratynie pod Nr. 37, uchwałą c. k. sądu krajowego we Lwowie z dnia 6 października 1876 r. l. 53614, marnotrawcą uznany i temuż kurator w osobie Józefa Kalisza z Boratyna, nadanym został.

Bełz dnia 17 grudnia 1876.

(671 2—3) **Edykt.**

L. 19516. C. k. sąd obwodowy tarnowski podaje niniejszem do publicznej wiadomości, że na zaspokojenie wierzytelności uprzyw. austr. Zakładu kredytow. ziemskiego w sumie 34.797 zł. 17 ct. w. a. z należytościami dodatkowemi, dozwoloną została sprzedaż egzekucyjna dóbr Mielca i Cyranka, do Pauliny Suchorzewskiej należących.

Sprzedaż odbędzie się przez licytacyę publiczną w sądzie tutejszym w dwóch terminach, dnia 18 kwietnia 1877 i 18 maja 1877 r., każdym razem o godzinie 10 przed południem.

Cenę wywołania stanowić będzie wartość wypośrodkowana 160.000 zł. w. a., poniżej której w terminach powyższych dobra sprzedane nie będą.

Wadyum przy licytacyi złożyć się mające wynosi 16.000 zł. w. a.

Resztę warunków, wyciąg hipoteczny i akt szacunkowy, przejrzeć można w registraturze c. k. sądu obwodowego.

Na wypadek, jeżeli przy pierwszych dwóch terminach licytacyjnych, nikt przynajmniej ceny szacunkowej nie zaofiaruje, wyznacza się termin na dzień 18 maja 1877 r. godz. 4 po poł., na który wierzyciele hipoteczni stawić się winni, celem ułożenia lżejszych warunków, według których następnie, sprzedaż licytacyjna w trzecim terminie rozpisaną zostanie.

Głosy nieobecnych przy tym terminie doliczy się do większości głosów wierzycieli, którzy na termin przybędą.

O rozpisaniu tej licytacyi otrzymują zawiadomienie obydwie strony, c. k. urząd podatkowy, c. k. Prokuratorya skarbu, tudzież wszyscy wierzyciele hipoteczni do rąk własnych, ci zaś którzyby dopiero po dniu 18 lutego 1875 r. do hipoteki dóbr Mielec i Cyranka weszli, lub którymby uchwała niniejsza wcale nie, albo za późno doręczoną została, do rąk ustanowionego dla nich kuratora, adw. Dr. Torysta z substytucyą adw. Dr. Tokarza, tudzież przez edykta.

Tarnów dnia 12 stycznia 1877.

(600 2—3) **Edykt.**

L. 28238. C. k. sąd krajowy zawiadamia z miejsca pobytu niewiadomego Alfreda hr. Wodzickiego iż przeciwniemu przez zarządcę masy upadłości Wicentego Kirchmayera, pozew o zapłacenie sumy 800 złr. w. a. zprzynależytościami de prs, 16 listopada 1876 r. L. 28238, wniesionym, do obrony w przeciągu dni 90 zadekretowanym, a równoczesnie kuratorem dla niego adw. Lissowski z substytucyą adwokata Goldmana, ustanowionym zoistał.

Zawiadamiając otem pozwanego Alfreda hr. Wodzickiego, poleca mu, aby w powyższym okresie obronę wniósł, lub też kuratorowi potrzebną informacyę i dowody obrony udzielił, lub wreszcie innego pełnomocnika ustanowił, w razie przeciwnym koszta zaniedbania sam sobie przypisać musi.

Kraków dnia 22 grudnia 1876.

(602 2—3) **Edykt.**

L. 9092 C. k.. sąd delegowany miejsko powiatowy w Rzeszowie ogłasza niniejszem, iż na rzecz Józefa Sowy ze Zgłobnia, na zaspokojenie sumy 72 zł. 59 kr. w. a. zpn. odbędzie się w tutejszym sądzie na dniu 2 marca, 6 kwietnia i na dniu 11 maja 1877 r. każdą razą o godzinie 10 rano, publiczna sprzedaż realnosci pod L. 52 rep. 64 w Zgłobniu położonej, ciała tabularnego nie stanowiącej, Szymona Ciebiery a względnie tegoż masy własnej.

Cena szacunkowa wynosi 1159 zł. zakład 116 złr.

Przy trzecim terminie realność ta i poniżej ceny szacunkowej, sprzedaną będzie.

Resztę warunków przejrzeć można w tusejszym sądzie.

Rzeszów dnia 8 listopada 1876.

(604 2—3) **Edykt.**

L. 11473 Dnia 21 marca, 12 kwietnia i 16 maja 1877 o godz. 10 rano odbędzie się w tutejszym sądzie przymusowa publiczna sprzedaż realności pod Nr. 41 w Zarajsku powiatu Samborskiego, ciała tabularnego niestanowiącej Hnata Gauduna własnej, w sprawie zakładu kred. w łość. o 433 złr. 70 ctn. a. w. zpn. Cena wywołania wynosi 1000 złr. wadyum 100 zł. Przy pierwszych dwóch terminach realność tylko za, lub wyżej ceny wywołania, przy trzecim także niżej takowej, będzie sprzedaną.

Resztę warunków wolno w tut. sądzie przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego miej. deleg.

Sambor 13 grudnia 1876.

(448 2—3) **Edykt.**

L. 67139. C. k. sąd krajowy we Lwowie oznajmia niniejszym edyktem, że na zaspokojenie sumy 2291 zł. 70 ct. w. a. zpn. pochodzącej z większej 4801 zł. 26 kr. m. k. przez Galicyjską kasę oszczędności wywalczonej, po wysłuchaniu wierzycieli względem lżejszych warunków licytacyi, 4 termin do egzekucyjnej sprzedaży realności pod l. 470 i $471^1/_4$ we Lwowie położonych, do dłużniczek pp. Zofii z Lewakowskich Widmanowej i Cecylii Lewakowskiej należących się rozpisuje, która to sprzedaż na dniu 20 marca 1877 o godzinie 10 przed południem, w tutejszym c. k. sądzie krajowym pod warunkami uchwałą z dnia 15 maja 1866 do l. 20192 ogłoszonymi, z tą odmianą, iż wadyum tylko w kwocie 1960 zł. w. a. ma być złożone, i że na tym terminie rzeczone realności i niżej ceny szacunkowej za jakąkolwiek cenę sprzedane będą, przedsięwziętą zostanie.

O czem wierzycieli hipotecznych, mianowicie c. k. Prokuratoryę skarbu imieniem wysokiego skarbu, c. k. uprzyw. galic. akcyjny Bank hipoteczny we Lwowie, p. Romana hr. Komarnickiego, Zakład kredytowy ziemski w Krakowie, pp. Peisacha Goldberg, Filipa Reinera, Izaka Wolfa Münzera, Jana Czarneckiego, Stowarzyszenie kredytowe właścicieli realności we Lwowie zarejestrowane z ograniczoną poręką do rąk własnych, tudzież niewiadomych spadkobierców Michała i Pawła Bontanich i z miejsca pobytu niewiadomych Michała Bontaniego, Antoninę z Bontanich Żarską i Teodorę Siedlecką, nareszcie wszystkich, którzyby po dniu 30 lipca 1876 prawo hipoteki na realnościach pod l. 470 i $471^1/_4$ uzyskali, lub którymby niniejsza lub przyszłe uchwały egzekucyjne, albo wcale nie, albo wcześnie przed terminem z jakiegekolwiek bądź powodu doręczone być nie mogły, przez kuratora w osobie adwokata Dr. Pomianowskiego, z substytucyą adw. Dr. Popławskiego ustanowionego i edykta się uwiadamia.

Lwów dnia 29 grudnia 1876.

(534 2—3) **Edykt.**

L. 5755. C. k. sąd powiatowy w Stryju zawiadamia z życia i miejsca pobytu nieznanych Getzla Arnauera, Mayera Liegmana, Gittli Liegman, Osiasza Erstera i Abrahama Kesslera, iż w skutek prośby Isera Habermana i Goldy Kaufmann, wykreślenie adnotacyi odmownych uchwał z 21 kwietnia 1838 l. 381 n. 4 haer., z 13 czerwca 1843 l. 1300 n. 5 haer., z 12 września 1846 l. 2116 n. 6 haer., z 4 lipca 1846 l. 765 n. 7 haer,, z 8 maja 1849 l. 1311 n. 9 haer., z 23 Marca 1850 l. 168 n. 10 haer., wreszcie z 12 września 1845 l. 2116 n. 5 on., i z 21 września 1848 l. 2217 n. 6 on. ze stanu czynnego, a względnie biernego, realności Nr. 75 miasto w Stryju, dozwolone zostało, i że celem strzeżenia praw nieobecnych kuratora adwokata Dr. Popiela w Stryju ustanowiono.

Stryj dnia 16 listopada 1876.

(584 2—3) **Edykt.**

L. 30768. C. k. sąd krajowy krakowski podaje do powszechnej wiadomości, iż w drodze dalszej egzekucyi prawomocnego orzeczenia magistratu kr. gł. m. Krakowa z dnia 11 listopada 1873 l. 26407 stosownie do rozp. min. z dnia 2 września 1876 N. 164 Dz. pr. p. wydanego, odbędzie się w gmachu c. k. sadu krajowego w Krakowie dnia 13 marca, 17 kwietnia i 15 maja 1877, każdym razem zawsze o g. 10 przed południem przymusowa sprzedaż przez publiczną licytacyę realności pod nr. 143 Dz. VIII. (Nr. 127 lit. A. B. Gm. X.) w Krakowie położonych. Cenę wywołania stanowić będzie wartość szacunkowa w ilości 2184 zł. 60 ct. w. a. Na pierwszych dwóch terminach realności te, tylko za cenę szacunkową lub wyższą, na trzecim terminie także poniżej tej ceny sprzedane będą. Chęć kupna mający winien przed rozpoczęciem licytacyi złożyć do rąk komissyi sądowej wadyum w ilości 218 zł. a, w. w gotówce lub w publicznych papierach kredytowych wedle kursu w dniu, licytacyę poprzedzającym urzędownie notowanego.

Inne warunki licytacyjne, jak również wyciąg hipoteczny i akt oszacowania, można przejrzeć w tutejszo sądowej registraturze. Dla wierzycieli hipotecznych tychże realności, którzyby po dniu 7 października 1876 na hipotekę realności nr. 144 Dz. VIII. (127 A. B. Gm. X.) weszli, lub którymby uchwała sprzedaż tychże realności rozpisująca, dla jakichkolwiek powodów przed pierwszym terminem licytacyjnym doręczoną być nie mogła, niemniej także dla wierzycieli z imienia i miejsca pobytu niewiadomych, reszty szacunku 4808 złp. sumy, intabulowanej wedle ks. gł. gm. X. vol. nov. 5 pag. 6 n. 6 on., ustanowiono równocześnie kuratora ad actum w osobie p. adw. Dr. Goldmanna, dodając mu na zastępcę p. adw. Dr. Trójnalskiego.

Kraków 12 stycznia 1877.

(590 2—3) **Edykt.**

L. 15916. C. k. sąd powiatowy miejski deleg. w Stanisławowie oznajmia niniejszem Karolowi Anspach, z miejsca pobytu niewiadomemu, iż przeciw niemu Chaim Krisnopoller, uchwałą z dnia 30 września 1876 l. 12098 egzekucyjne prawo zastawu sumy 27 złr. 9 ct. z pn. na realności pod l. 63 i $64^1/_4$ w Stanisławowie, na podstawie prawomocnego wyroku z dnia 18 grudnia 1875 l. 5371 uzyskał, i że dla niego zastępca z urzędu w osobie adwokata Dr. Dwernickiego ustanowiony został.

Stanisławów dnia 4 stycznia 1877.

WOJNA

która wstrzymała znaczne przesyłki na Wschód, spowodowała

FABRYKĘ BIELIZNY

na wyprawy ślubne

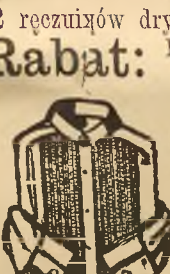
A. Straussa, Wien, Rothenthurmstrasse 21,

do pozbycia wszystkich wstrzymanych większych i mniejszych wysyłek bielizny męskiej, damskiej i dziecinnej, jakoteż płótna, chustek, bielizny stołowej i t. p., aby skład swój spiesznie zmniejszyć, a to po następujących prawdziwie niskich cenach:

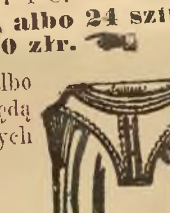
Zamiast dwóch tylko jeden złoty reński !!

1 para kalesonów męskich, ... dawniej złr. 1.50, tylko cnt. 75
12 chustek batyst. angiel, z kolorow. szlakiem, obrąbionych, dawniej złr. 2, tylko złr. 1.—
1 koszula męska szyrtyng. z gładkim albo zakladkow. gorsem, " " 2, " " 1.—
1 koszula perkalowa najnowszego kroju, ... " " 2, " " 1.—
1 kaftanik trykotowy lub takież kalesony białe lub kolorowe " " 2, " " 1.—
6 chustek batyst. eleganckich, z kolorow. szlakiem, obrąbione, " " 2, " " 1.—
6 kołnierzyków potrójnych, najnowszego kroju, ... " " 2, " " 1.—
1 koszula damska dziergana, z najlepszego szyrtyngu " " 2, " " 1.—
1 majtki damskie eleganckie z ozdobnym rąbkiem . . . . . " " 2, " " 1.—
1 kaftanik nocny szyrtyngowy z rąbkami, w najlepsz. gatunku " " 2, " " 1.—
6 chustek piękn. płóciennych, z poręczeniem za prawdz. płótno " " 2, " " 1.—
1 para kalesonów męskich płóciennych . . . . " " 3, " " 1.—
1 koszula kretonowa, kolorow. z poręczeniem za prawdziwą farbę " " 3, " " 1.50
1 koszula męska z potrójnym gładkim gorsem . . . . . . " " 3, " " 1.50
1 koszula damska w najlepszym gatunku, bardzo strojna. " " 3, " " 1.50
1 majtki damskie, pięknie dziergane, elegancko wykonane " " 3, " " 1.50
1 spodnica szyrtyngowa, najlepszego kroju . . . . " " 3, " " 1.50
1 kalesony męskie z prawdziwego płótna rumburskiego " " 4, " " 2.—
1 koszula z angiel. Oxfordu, najn. kroju, z poręcz. prawdz. . . " " 4, " " 2.—
1 koszula męsk. z prawd. płótna rumbursk. z gorsem gęsto zakł. " " 4, " " 2.—
1 koszula balowa, pięknie haftow. ręcznej roboty, najnow. kroju " " 4, " " 2.—
6 par pięknych angielskich mankietów, najnowszego kroju . " " 4, " " 2.—
1 koszula damska haftowana, bardzo strojna . . . . " " 4, " " 2.—
1 gorset elegancki, francuski, haftowany . . . . " " 4, " " 2.—
1 spodnica, pięknie ubierana . . . . po złr. 1, 1.20, 1.50
1 majtki damskie z najlepszego barchanu prążkow., gładkie i strojne, po złr. 1.50, 2, 2.50
1 kaftanik z najlepszego barchanu prążkowego, gładki i strojny, po złr. 1.25, 1.50, 2
1 gorset z najlepszego barchanu prążkowego, gładki i strojny, po złr. 2.50, 3, 3.50, 4
1 koszula męska, prawdziwa rumburgska gładka albo z zakładk., po złr. 3.50, 4, 5.50
1 koszula męska, prawdz. rumburgska, z haftem fantast., najlepsza, po złr. 1.50, 2, 2.50, 3.
1 koszula damska prawdz. płócienna, gładka lub fantast., najlepsza po złr. 2.50, 3, 3.50, 4.
1 koszula damska, płócienna, haftowana, najlepsza, po złr. 7.50, 8, 9, 10, i 11
1 sztuka 30 łokci barchanu prążkowego, najlepszego po złr. 9 i 10
6 prześcieradeł, ośm ćwierci szerokie, bez szwu, po złr, 13.50, 14.50, 16.50
6 prześcieradeł, 8 ćwierci szer. bez szwu, czyste płótno, najlepsz, po złr. 3, 3.50, 4, 4.50 i 5.50
1 bielizna stołowa na 6 osób, drylowa i adamaszkowa, po złr. 8.50, 10, 11, 12 i 13
1 bielizna stołowa na 12 osób, drylowa i adamaszkowa, po złr. 5.50, 6.50 7.50, i 8
1 sztuka 30 łokci, $^4/_4$ szerokości płótna domowego, po złr. 16, 17, 18 i 18.50
1 sztuka 46 łokci, pięć ćwierci szerokości, płótna kroazowego, po złr. 18, 19, 20, 22, 24, 26, 20
1 sztuka 50 łokci, 5 ćwierci szer., płótna irlandzk. i holend. po złr. 24, 27, 39, 33, 36, 40 aż do 60
1 sztuka 54 łokci, 5 ćwierci szer., rumbursk. płótna, po złr.
12 ręczników drylowych i adamaszkowych, po złr, 3, 3.50, 4, 5, 6, 7 i 8.

Rabat: **Bielizna stołowa na 6 osób adamaszkowa, albo 24 sztuk chustek do nosa, kupującym za 50 złr.**

Listowne zamówienia za nadesłaniem gotówki albo za zaliczką pocztową, sumiennie i punktualnie będą wykonane. — Cenniki i kosztorysy wypraw ślubnych rozsyłają się bezpłatnie.

Zamówienia za gotówkę albo za zaliczką
do fabryki bielizny i wypraw ślubnych
A. STRAUSS
Wien, I, Rothenthurmstrasse, 21.

(5199 9—?)

(514 6—6)

Fabryka machin i narzędzi rolniczych
„Spółki właścicieli ziemskich"

we Lwowie, ulica Balonowa Nr. 1.

Przekonawszy się o koniecznej potrzebie zaprowadzenia **opału torfem**, który jest o 50% tańszy od opału drzewem (rachując sąg drzewa po 8 złr.) oraz zachęceni odbytemi próbami przez Towarzystwo gospodarskie oddziału Rudecko-Gródeckiego, mamy zaszczyt oznajmić JWPanom i WPanom gospodarzom, że wyrabiamy **torfiarki**, podług konstrukcyi, którą wyż wymienione Towarzystwo próby odbywało („Rolnik" Nr. 1. z 15 stycznia 1877).

Torfiarką można z pomocą jednego konia i 6 ludzi wyrobić dziennie 10 do 12 tysięcy cegieł. (Do opału ośmiokonnej lokomobili potrzeba 250 cegieł na godzinę.)

Torfiarka loco Lwów . . . . **220** złr.

Ruchadła czeskie z podrzynaczami, które, jeśli orka jest na 8 do 10 cali, zastępuje zupełnie pługi Sacka. . . . . . . **15** złr.
Cena ruchadła . . . . **6** "
Koleśnice do ruchadeł . . . . **100** złr

Grabie amerykańskie z koziołkiem po cenie . . . .

Wszystkie gatunki pługów Cichockiego, plewniki angielskie, ogartywacze do kartofli, siewniki rzędowe i szerokorzutne, kieraty, młocarnie, młynki.

Lejarnia żelaza i metalu.

(743)

L. 136. 705 1—3

Ogłoszenie konkursu.

Na posadę Rządcy przy samborskim szpitalu powszechnym, z płacą roczną 400 zł. w. a. z dodaniem wolnego pomieszkania, opału i ogrodu. Podania mają być do tutejszego urzędu, do 15 marca b. r. wniesione i w takowych wykazany. wiek, religia, przynależność, znajomość języków krajowych i dotychczasowe zatrudnienie.

Sambor dnia 30 stycznia 1877.

L. 173.

Obwieszczenie.

Wydział Rady powiatowej przemyskiej ogłasza niniejszem, że w myśl §. 30. ust. o Repr. powiatowej, budżet powiatowy na rok 1877, złożony zostaje z dniem 8 b. m. w kancelaryi Wydziału do przejrzenia przez opodatkowanych w powiecie przemyskim.

Z Wydziału Rady powiatowej.

Przemyśl dnia 5 lutego 1877.

Dnia 21 lutego 1877 r.

o godzinie 2giej po południu, odbędzie się w sali Rady powiatowej w Tłumaczu

Zwyczajne Walne Zgromadzenie
Towarzystwa kredytowego „Oszczędność" w Tłumaczu,

Stowarzyszenia zarejestrowanego z ograniczoną poręką.

PORZĄDEK DZIENNY:

1. Sprawozdanie Dyrekcyi z czynności za rok 1876.
2. Przedłożenie rachunków za czas do 31 grudnia 1876, i wydanie Dyrekcyi absolutoryum.
3. Podział czystego zysku.
4. Zmiana statutów a następnie wybory Dyrekcyi i Rady zawiadowczej.

Rachunki za czas od 25 sierpnia 1875 do 31 grudnia 1876 wyłożono w „Sali Rady powiatowej" Tłumackiej dla członków stowarzyszenia do przejrzenia.

Z Rady nadzorczej
Towarzystwa kredytowego „Oszczędność" w Tłumaczu,
Stowarzyszenia zaregestrowanego z ograniczoną poręką.
W Tłumaczu, dnia 5 lutego 1877.

Ks. Franciszk Sawa, Prezes.
Antoni Smulski, Sekretarz.

751

Już wyszedł i rozesłany został zeszyt I. dzieła, pod tyt:

„Powszechne prawo prywatne austryackie"

dla użytku podręcznego, ułożył
IGNACY SZCZĘSNY CZEMERYŃSKI
D. P. O. adwokat krajowy, we Lwowie,

wydanie drugie,

według najnowszego stanu ustawodawstwa przerobione i zbiorem orzeczeń c. k. Sądu najwyższego uzupełnione.

Dzieło całe wyjdzie w 12 — 16 zeszytach o 4 do 5 arkuszach druku.

Cena zeszytu 75 ct. — Dla Prenumeratorów „Prawnika po **50 ct.**

Odbierając zeszyt I, opłaca się także ostatni.

Prenumerować można **u Autora** lub w **„Redakcyi Prawnika"**, — (Lwów, ulica Teatralna l. 10). Zeszyt drugi jest w druku.

Prenumerata **„Prawnika"** wychodzącepo rok VIII, pod redakcyą adwokata **Dra. Ignacego Czemeryńskiego**, wynosi rocznie 6 złr., półrocznie 3 złr., kwarsalnie 1 złr. 50 ct. a. w.

(703 2—3)

KANTOR WYMIANY

c. k. uprzyw. galic.

akcyjnego Banku Hipotecznego

kupuje i sprzedaje
wszystkie efekta i monety
pod warunkami najprzystępniejszemi.

6% LISTY HYPOTECZNE,

które według prawa z dnia 1 lipca 1868 (Dz. p. P., XXXVIII, Nr. 93) i najwyższego post. z dnia 17 grudnia 1871 r. mogą być użyte do lokowania kapitałów funduszowych. pupilarnych. kaucyi małżeńskich wojskowych, na kaucye i wadya. — **są w tymże kantorze do nabycia.**

Wszystkie polecenia z prowincyi wykonują się bezzwłocznie po kursie dziennym, bez doliczenia prowizyi.

(1 11—?)

Ogłoszenie licytacyi.

Oddział zastawniczy
galicyjskiego BANKU kredytowego

ulica Wałowa l. 4,

podaje do ogólnej wiadomości, iż zapadłe do dnia 30 listopada 1876 r. zastawy, w dniach 13 i 14 lutego 1877 r., w godzinach od 9 do 3, przez publiczną licytacyę (w myśl §. 59 statutu) najwięcej dającemu, za gotówkę sprzedane zostaną.

Lwów. dnia 31 stycznia 1877.

(594 3—3)

Gospodarz wiejski, który właśnie swą posiadłość sprzedał, **poszukuje posady, jako rządca dóbr we większej posiadłości, w Królestwie lub w Galicyi.**

Oferty przyjmuje pod znakiem:

Y. X. 86-32, RUDOLF MOSSE,
w BERLINIE, S. W. (719 2—2)

Ogier rządowy „ZMROK“
stanowi w Siekirzyńcach,
po 10 złr. od klaczy i 2 złr. na stajnię.
(745 1—2)

(340 4—3) Pierwsza wielka

Polska Antykwarnia

we wszystkich językach,

K. ŁUKASZEWICZA we LWOWIE,

ulica Halicka l. 50, naprzeciw gimnazyum Franciszka Józefa,

poleca **wielki wybór książek każdej treści, najstarszych i najnowszych wydań,** a szczególnie **książek dla szkół ludowych i średnich,**

przytem **SKŁAD STAROŻYTNOŚCI,** zawierający:

porcelany, siodła, zbroje, monety, sztychy, obrazy, skrzypce, srebra, mapy i t. p., — oraz
skład papieru i wszelkich przyborów do pisania i rysunków.

Przyjmuje również zamówienia na karty wizytowe i monogramy lub jakiekolwiek druki i wykonuje wszelkie zamówienia jak najspieszniej.

Ceny tak książek jak innych przedmiotów są jak najniższe:

Z ważniejszych przedmiotów między innemi ma do zbycia:

MAYER. **Neues Conversations-Lexicon,** 16 tomów, ozdobnie opraw., . . ze złr. 85 — na 50 złr.
SCHLOSSER. **Dzieje powszechne,** 11 tomów, ozdobnie opraw. . . . ze złr. 30 — na złr. 18.20
LELEWEL J. **Polska,** dzieje i rzeczy jej, każdy tom . , ... na złr. 1.50
KRASINSKI Z. **Poezye,** 3tomy ozdobnie opraw. . . . . ze złr. 8.80 — na 5 złr.
CHATEAUBRIAND. **Galerie contem-porains illustres,** 2 tomy, ozdob. opr., ze złr. 52 — na 25 złr.
SWETONIUSZ K. F. **Dzieje 12 cesarzów rzymskich,** 2 tomy, ozdob. opr., ze złr. 8 — na 5 złr.
SETTEGAST H. **Die Thierzucht,** ozdobnie opraw. . . . . ze złr. 8 — na złr. 4.50
Encyklopädie der Landwirthschaft, 2 tomy, ozdobnie opr. . . ze złr. 15 — na złr. 7.50
Wielki Globus, ... ze złr. 140 — na 45 złr.
La Russie et les Russes, 3 tomy, ozdobnie opraw. . . . . ze złr. 22 — na 10 złr.
CHOJECKI E. **Patrjotyzm,** . . . . z złr. 1 — na centów 50.

Taż sama antykwarnia poszukuje celem zakupienia:

Zielonacki, „Pandekta“, 2 tomy.
Kabat, „Postępowanie w sprawach drobiazgowych.“
Endermann, „Handelsrecht“.
Arndt, „Pandekten“.
Schenerl, „Institutionen“.
Briks, „Handelsrecht“.
Keller, „Der römische Civilprocess“.
Savigni, „Das römische Privatrec.t“.
Pucht, „Cursus der Instructionen“
Stubenrauch, „Oesterreichisches Privatrecht“.
Kirchstetter, „Comentar zum allgem. österr. Gesetz“.
Schulth, „Deutsches Rechts- und Gesetzbuch“.
Pol Winc., „Pisma, najnowsze wydanie“.

Oprócz wymienionych, kupuje i przyjmuje w komis wszystkie inne książki i starożytności w ogole.

Świadectwo lekarskie

o aptekarza pana

Wilhelma

anti-artrytycznej anti-reumatycznej

krew czyszczącej herbacie.

Dla dobra cierpiącej ludzkości widzę się spowodowanym, polecić najusilniej wyśmienitą krew czyszczącą herbatę aptekarza pana **Wilhelma**, jako szczególnie skutkujący środek leczniczy. — Odwar ten, w swoim rodzaju tak pojedyńczy, należy obecnie do najskuteczniejszych środków leczniczych, przeciw wszystkim cierpieniom wewnętrznym i przeciw słabościom zewnętrznym, pochodzącym ze złych soków.

Miałem sposobność zaordynować często tę herbatę tu w Ameryce, w mojej obszernej praktyce lekarskiej i przyszedłem do przekonania, że środek ten udowadnia szczególną swą skuteczność w następujących cierpieniach, jako to:

a) *w słabościach organów oddechu*, szczególnie przy katarach płucowych (bronchialis), mianowicie w razach, jeśli wyrzucanie flegmy z rana, połączone jest z trudnością i boleściami. — W cierpieniach astmatycznych skutkuje nadzwyczajnie;
b) *w słabościach żołądka*, kurczach i katarach żołądkowych, bolach głowy, pochodzących z zepsutego żołądka, hipochondryi, wrzodach żołądkowych, raka żołądkowego i histerycznych cierpieniach;
c) *w obrzmieniach żył, hemoroidach*, a szczególnie jeśli przeciągłe zatkania są przyczyną obrzmienia i pękania żył i powodem krwiotoków;
d) *w organicznych błędach sercowych i błędach klapy sercowej;*
e) *w słabościach i cierpieniach syfilistycznych wszelkiego rodzaju*, mianowicie takich, w których kuracya, polegająca na smarowaniu, bezskutecznie używaną została, tudzież gdzie jodkalium miesiącami bez skutku aplikowano. Szczególnie przeto w zastarzałych słabościach syfilistycznych.

Tym sposobem stała się krew czyszcząca herbata, aptekarza p. Wilhelma, także dla Ameryki środkiem wzbogacającym skarb leczniczy

W Nowym-Jorku, dnia 17 września 1873.

(L. S.) **Dr. medyc. A. Groyen,**
praktyczny lekarz niemiecki w Nowym-Jorku, Nr. 74, Serenth Street, były niemiecki lekarz sztabowy.

Przestrzega się przed fałsowaniem i oszustwem.

Przy zakupnie zechce P. T. Publiczność zwrócić uwagę na moją z urzędu ustanowioną markę ochronną i firmę znajdującą się na każdym pakiecie na zewnętrznej stronie, by zapobiedz tym sposobem oszukaństwu.

Prawdziwą **Wilhelma** antiartrytyczną, antireumatyczną, krew oczyszczającą herbatę otrzymać można tylko z pierwszej międzynarodowej fabrykacyi **Wilhelma** antiartrytycznej, antireumatycznej, krew oczyszczającej herbaty w Neunkirchen pod Wiedniem, lub też w moich składach w dziennikach wskazanych.

Pakiet, podzielony na 8 porcyj, przyrządzony według lekarskich przepisów wraz z objaśnieniem sposobu użycia w rozmaitych językach **1** złr. w. a. Osobno za stempel i opakowanie **10** ct. Dla dogodności P. T. Publiczności:

prawdziwą **Wilhelma antiartrytyczną, anti-reumatyczną, krew oczyszczającą herbatę** otrzymać także można: we **Lwowie:** u **Zygmunta Ruckera,** aptekarza; **Jakóba Beisera,** aptekarza; **Jakóba Pipesa,** aptekarza **Kaliksta Krzyżanowskiego,** aptek. i **W. Marszałkiewicza** kupca; w **Bielsku** u G. Zabystrzana, aptekarza; w **Bełzie** u Adolfa Grossa, aptk., w **Białej** u Józefa Knausa; w **Bóbrce** u A. Miedleckiego, aptk.; w **Bołszowcach** u Albina Wąsowicza, apt.; w **Brodach** u M. S. Franzos; w **Brzeżanach** u G. Fadenhechta; w **Bursztynie** u Jana N. Klinke, aptk.; w **Czerniowcach** u J. G. Schnircha i Józ. Golichowskiego, aptk.; w **Dobromilu** u Antoniego Grotowskiego, aptk.; w **Drohobyczu** u Wł. Dobrzynieckiego, aptk. i Józefa Alexiewicza, aptk.; w **Jarosławiu** u L. Wisłockiego, aptk.; w **Johanesthal** u Piotra Hofmanna, aptk.; w **Kamionce strumiłowej** u Zawałkiewicza, aptk.; w **Kołomyi** u Max. Bolchower; w **Kozowej** u Karola Chalbazany, aptk.; w **Krakowie** u Józefa Trauczyńskiego, aptk.; w **Manasterzyskach** u Wł. Zarskiego, aptk.; w **Nowym-Targu** u Karola Laur; w **Nowym-Sączu** u W. Filipka, aptk.; w **Oświęcimiu** u Konstantego Slebarskiego; w **Podgórzu** u Józefa Skakalskiego, aptk.; w **Podwołoczyskach** u D. Schneidera, aptk.; w **Przemyślu** u J. Gaideczki; w **Radziechowie** u Aleks. Jaśkiewicza, apk.; w **Rohatynie** u Hirscha Liebreicha; w **Radowcach** u Alb. Decani, aptk.; w **Rymanowie** u W. Wojtynkiewicza, aptk.; w **Rzeszowie** u Adalb. Kalinowskiego, w **Samborze** u Riotra Gailhofera, aptk.; w **Sanoku** u Jana Zarewicza, aptk.; w **Sadagórze** u D. Rubinowicza, aptk.; w **Stanisławowie** u Fryd. Stechera, aptk.; w **Stryju** u Z. Dragowskiego aptk.; w **Suczawie** u Juliusza Fieberta, aptk.; w **Tarnopolu** u Franciszka Jamrógiewicza, aptk.; w **Tarnowie** u Edwarda Ranka, aptk.; w **Wadowicach** u S. Kurowskiego, aptk.; w **Żurawnie** u Józ. Tomaszewskiego, aptk.; w **Zaleszczykach** u Jakóba Negrusza, aptk. [5322 8—6]

Karol Klimowicz

(528 4—6) **we Lwowie**

poleca najpiękniejsze duże **karafioły** włoskie od 60 ct. do 1 złr.

Grubo ziarnisty astrachański **kawior** ½ kilo 3 złr. 60 ct.

Kompoty włoskie mieszane słoik 1 złr. 20 ct.

Marmolada włoska ½ kilo 44 ct.

Nadzwyczaj słodkie i czyste **powidła** ½ kilo 22 ct.

Sok malinowy ½ kilo 58 ct.

Doktor medycyny Karcz

od kilkunastu lat **specyalista i autor „Poradnika w słabościach wenerycznych** z przydatkiem o **Samogwałcie“**, leczy gruntownie wszelkie **słabości weneryczne** i **skórne,** tudzież zgubne skutki samogwałtu: **pollucye i impotencyę.** „Poradnik“ (drugie wydanie) kosztuje 1 złr. 20 ct

Ordynuje codzień od godz. 8—10 i 2—4.

we **Lwowie,** ulica Wałowa l. 3.

Udziela także rady lekarskiej listownie i wysела lekarstwa (2 12—?)

Cierpiącym

każdego rodzaju

polecić można na podstawie tysiącznych doświadczeń metodę leczniczą zawartą w broszurze Dr. **Airy.** Dziełko to, które liczy już 68 wydań, a obecnie pojawiło się także w języku polskim, obejmuje 500 stronnic i kosztuje tylko 60 centów.

Nabyć je można we wszystkich księgarniach albo wprost u nakładcy **Richter'a** w **Lipsku** (Verlagsanstalt in Leipzig) który na żądanie przesyła *gratis* i *franco* także wyciąg o 100 stronnicach z powyższego dzieła. (287 2)

Z pewnością żadna inna **popularno-medyczna książka** tak prędko we wszystkich kołach społeczeństwa polubioną nie została, jak **sławne dziełko** pod tyt.: **Dr. Airy Metoda naturalnego leczenia.** Jak nam to wielka ilość zaświadczeń w niej umieszczonych dowodzi, doznało przez takową tysiące chorych prędkiej pomocy i ulgi, z pomiędzy nich nawet **bardzo wielu takich, którzy już o swem wyzdrowieniu powątpiewali.** Uważamy więc za nasz obowiązek, szanownych Czytelników na tę tylko 60 centów kosztującą książkę zwrócić uwagę. Jest ona prawie w każdej księgarni na składzie.

W Administracyi **„Gazety Lwowskiej“** nabyć można po cenie: **2 zł. 60 ct.**

Szematyzm

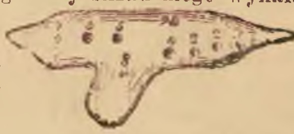
Królestwa Galicyi i Lodmeryi z Wielk. Księstwem Krakowskiem

na rok 1877.

!! Przestroga !!

Od pewnego czasu ogłaszają firmy wiedeńskie o prawdziwym włoskim instrumencie muzycznym „**Ocarina**“ w skutek czego zniewolony jestem — by P. T. Publiczność ochronić przrd oszukaństwem — zawiadomić, **że główny skład mego wynalazku**

tylko u **ED. WITTE** w **Wiedniu** miasto, verl. **Kärntner-strasse 59.**

tylko u **ED. WITTE** w **Wiedniu** miasto, verl. **Kärntner-strasse 59.**

„OCARINA“

na którym się obecnie **w Paryżu** z nadzwyczajnem powodzeniem **koncerta** odbywaja, **tylko** u pana **Ed. Witte. w Wiedniu** się znajduje, a wszystkie **inne** wwchwalane instrumenta tego rodzaju **są tylko naśladowaniem** mego **oryginału.**

Każdy z moich należycie nastrojonych instrumentów, zaopatrzony jest następującą marką fabryczną:

Gius. Donati
INVENTO. E FABRE. BUDRIO.

Z uszanowaniem **GIUSEPPE DONATI.**

Według mojej drukowanej i lekko zrozumiałej szkoły, mogą **Dyletanci** już **w 30 minutach** początkowi zaś w kilku godzinach odgrywać **najpiękniejsze melodye.**

Ceny fabryczne wraz z drukowaną szkołą:

Nr.	I	II	III	IV	V	VI	VII
złr.	1.—,	1.50,	2.—,	2.50,	3.—,	4.—,	5.—

Najstosowniejszy do akompaniamentu z fortepianem jest Nr. V.

Zeszyt nut, do użycia także dla niemuzykalnych, Nr. I i III po 12 melodyj, 40 ct.

Główna Agentura dla Austro-Węgier i Niemiec

Ed. Witte, we Wiedniu
miasto, verl. Kärntnerstrasse 59.

Przesyłki za gotówką lub pobraniem pocztowem.

Kupującym hutownie, udziela się rabatu.

W dowód dobroci mego **prawdziwego** instrumentu włoskiego, obowiązuję się wychwalane i tak szukane **Ocarina** dostarczać od sztuki i od numeru I—VII po 50 ct. do 1 zł.; sto sztuk jeszcze taniej. (704 1—10)

Przytoczone poniżej pisma uznania twierdzą najwymowniej o wyśmienitych skutkach

Wilhelma
Schneebergs Kräuter-Allop

(odwar z uzdrawiających ziól alpejskich).

Do Pana **Franciszka Wilhelma,** aptekarza w Neunkirchen.

Beronic, poczta Königstadt, dnia 28 lutego 1876.

Najserdeczniejsze dzięki zasyłam Wielm. Panu za przesłanie mi Pańskiego „Wilhelma Schneebergs Kräuter-Allop“. Czuję, że mi ten ulopek dobry sprawia skutek w moich cierpieniach płucowych i upraszam Pana przeto, byś mi przysłał jeszcze dwie flaszek „Wilhelma Schneebergs Kräuter-Allop“ za pobraniem pocztowem. Kreślę się z wszelkiem uszanowaniem, wdzięczny Panu

Franciszek Kozetka, nauczyciel.

Do Pana **Franciszka Wilhelma,** aptekarza w Neunkirchen.

Boskowitz, dnia 2 czerwca 1876.

Upraszam uprzejmie o przesłanie mi odwrotna pocztą tak samo jak ostatnim razem dwie flaszek „Wilhelma Schneebergs Kräuter-Allop.“ Wyśmienity ten środek tak zbawiennie skutkował u pewnej ciężko słabej pani, że go nadal używać zamierza. Polecając się, pozostaję z uszanowaniem.

Maurycy Saxl.

PT. kupujący, których życzeniem jest wyrabiany u mnie już od roku 1855 wyśmienity **Schneebergs Kräuter-Allop** w prawdziwym gatunku otrzymać, zechcą zawsze wyraźnie zażądać

Wilhelma „Schneebergs Kräuter-Allop“

Jest tylko w tym razie mego wyrobu, jeźli każda flaszka zaopatrzona jest tą pieczęcią

Fałszerze niniejszej marki, podpadają ustanowionym karom prawnym.

Przepis używania załączony przy każdej flaszce.

Opieczętowana flaszka oryginalna kosztuje 1 złr. 25 ct. i dostać jej można zawsze w stanie świeżym wyłącznie tylko u

Franciszka Wilhelma aptekarza w Neunkirchen w Niższej Austryi

Za opakowanie liczy się 20 ct.

Prawdziwy **Wilhelma „Schneebergs Kräuter-Allop“** dostać można także tylko u panów odsprzedających, a mianowicie:

we LWOWIE: u Zygmunta Ruckera, aptekarza; Jakóba Beisera, aptekarza; Kaliksta Krzyżanowskiego, aptekarza Jakóba Pipesa, aptekarza i W. Marszałkiewicza, kupca; w BEŁZIE: u Adolfa Grossa, aptekarza; w BRODACH: u M. S. Franzos; w BUSKU: u Eugeniusza Wysoczańskiego, aptekarza; w BURSZTYNIE: u Jana Klinke, aptekarza; w CZERNIOWCACH: u Józefa Golichowskiego, aptekarza i Ignacego Schnircha; w DROHOBYCZU u Ludwika Dobrzynieckiego, aptekarza; w HORODENCE: u M. Aksentowicza, aptekarza; w JAROSŁAWIU: u J. L. Wisłockiego, aptekarza; w KRAKOWIE: u Józefa Trauczyńskiego, aptekarza; w MANASTERZYSKACH: u Władysława Żarskiego, aptekarza; w RADOWCACH: u Alberta Decani, aptekarza; w SKAWINIE: u Karola Mayera, aptekarza; w STANISŁAWOWIE: u Ferdynanda Stechera, aptekarza; w STRYJU u Zd. Dragowskiego, aptekarza; w TARNOPOLU: u Franciszka Jamrógiewicza, aptekarza; w ULANOWIE: u J. Wrońskiego, aptekarza; w ŻURAWNIE: u Józefa Tomaszewskiego, aptekarza.

Względem przyjęcia na skład tego wyrobu zechcą się zgłosić panowie aptekarze i kupcy do mnie pisemnie.

Neunkirchen koło Wiednia, w Niższej Austryi.

(5322 11—12) **Franciszek Wilhelm,** aptekarz.

Z drukarni Władysława Łozińskiego we Lwowie.